

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200919

UNIVERSAL
LIBRARY

ANIA UNIVERSITY LIBRARY

81.6.

11490

Accession No. ^K5766.

book should be returned on or before the date
d below.

ಉತ್ತರಾಯಣ

(ಕವನ ಸಂಕಲನ)

ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ

ಮುಖ್ಯ ಛಾಂದೋರಿ
ಮುದ್ರಣ

ಸನಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಭಾಲಚಂದ್ರ ವೆಂಕಟೇಶ ಘಾಣೇಶ್ವರ
ಸಮಾಜ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೬೦
(ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ)

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೧.೨೫

ಮುದ್ರಕರು :
ರವೀಂದ್ರ ಭಾಲಚಂದ್ರ ಘಾಣೇಶ್ವರ
ಪ್ರತಿಭಾ ಮುದ್ರಣ, ಧಾರವಾಡ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಪುಟಗಳು

೩ ಉತ್ತರಾಯಣ	೧
೧ ಕಿವಿಗೊಡದಿಹರೆ	೧೧
೩	೧೩
೪ ಮೂರ್ತಿ, ಯಾರ ಕೀರ್ತಿ	೧೫
೫ ?	೧೭
೬ ಗುಜಾವ	೧೮
೭ ದಂಡಿಗೆ	೧೯
೮ ನಣ್ಯ	೨೦
೯ ಸುತ್ತಲಿತಿ	೨೧
೧೦ ಯೆ	೨೨
೧೧ ವದೀಪ	೨೩
೧೨ ಷೈ	೨೪
೧೩ ಕೀರ್ತಿ	೨೬
೧೪ ಸ್ವಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲ ನೀನು	೨೮
೧೫ ಸದುಳಿದಿದೆ ವಾದ	೨೯
೧೬ ಅಂಗಲುನ್ನಾರೂರೇ	೩೦
೧೭ ದೇ ಬಿಗಿ ಬಂದೈತಿ	೩೨
೧೮ ದ-ಬಂಧ	೩೪
೧೯ ಸುಭವ	೩೬
೨೦ ನ-ಸೀತ	೩೭
೨೧ ದ್ವಾಂಗ ಇತ್ತು ಎಲ್ಲ	೩೯

೨೨.	ಬಾ, ಬೇಗ	೪೧
೨೩.	ಜೀವಪುರ್ವ	೪೨
೨೪.	ಯಾರೆ ?	೪೩
೨೫.	ಅರಿವಿರಬೇಕು	೪೪
೨೬.	ಗಣಪತಿರಾಯಾ	೪೫
೨೭.	ಹೇ ರಖಮಾಕಾಂತಾ	೪೬
೨೮.	ನ್ಯಾಯ ಕಟ್ಟಳೆ	೪೭
೨೯.	ಜೋ-ಅರಿವು	೪೮
೩೦.	ಭರತ	೫೦
೩೧.	ಶಾರದೆಯೆ	೫೧
೩೨.	ಬೆಳಗಬೇಕು	೫೨
೩೩.	ವೆಂಕಾ-ನಾಣಾ-ಶೀನಾ	೫೪
೩೪.	ದೃಷ್ಟಿ ಸೃಷ್ಟಿ	೫೬
೩೫.	ಚಿಗುರು ಬೆಳಕು	೫೭
೩೬.	ಮುಖಮಂಟಪ	೫೮
೩೭.	ಜಯಂತಿ	೬೦
೩೮.	ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಶರಣು (ಹುತಾತ್ಮ ಗೀತ)	೬೨-೬೪

សេចក្តីផ្តើម

ಎರಡು ಮಾತು

‘ಸಂಚಯ’ ಸಂಗ್ರಹ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷದ ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಶ್ರೀ. ದತ್ತಮೂರ್ತಿ, ರಾಜಪುರೋಹಿತ, ವಾಮನ ಬೇಂದ್ರೆ ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಉಪಕೃತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ. ಘಾಣೇಕರ ಅವರು ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಅಸ್ಥಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗಿನ ಹಲವು ಕವನಗಳು ತೀರ ಹೊಸವು. ಕೆಲವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಚಾಲಕರಿಗೂ, ಪ್ರಸರಣಗೊಳಿಸಲು ಅನುವಾದ ಆಕಾಶವಾಣಿಯವರಿಗೂ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕಾವ್ಯರಸಿಕರು ಯಥಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರಸಿಕತೆಯಿಂದ ಈ ಉತ್ತರಾಯಣದ ಕವನಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಸಾಧನಕೆರೆ
ವಿಜಯ ದಶಮಿ
೧೯೬೦

}

ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

ಭೀಷ್ಮ ಉತ್ತರಾಯಣ

ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ-ದೂರದಿಂದ

ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಮುರಾರೇ
ವಿಶ್ವಪ್ಪನಾದೆನು ನಾ ಬಾಯಾರೆ
ದ್ವಾರಕೆ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯದೊ ಬಾರೆ
ಉತ್ತರೆಯಿಂದುತ್ತರವನು ತಾರೆ.

ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಜಯ ಜಯ ತ್ರಿಪುರಾರೇ
ಶರಪಂಜರದಲಿಯೊರಗಿರಲಾರೆ
ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಮುರಾರೇ.

ಮೇಳದವರು

೧ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಯಾವ ಉತ್ತರಕಾಗಿ ಕಾದಿಹರೇನೊ ತಿಳಿಯದು ಭೀಷ್ಮರು
ಏಕೊ, ತಿಳಿಯದು ಭೀಷ್ಮರು.

೨ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಭರತ ವಂಶದ ಕುರುಹುಗಾಣದೆ ಎಂತು ಅಳಿದರು ಭೀಷ್ಮರು
ಎಂತು ಉಳಿದರು ಭೀಷ್ಮರು.

೩ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಕರಿಯ ನೋಡವು ಎಂದೊ ಕರಗಿತು
ಬಿಳಿಯದೋ ಮೈದೋರಿದೆ
ತಂಪು ಆರಿದೆ ಚಳಿಯು ಏರಿದೆ
ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯ ಸುಳಿ ಬಾರದು.

ಯಾವ ಉತ್ತರಕಾಗಿ....

ಎಲ್ಲೊ ಚಿಗುರೆಲೆ ತಲೆಯ ಚಾಚಿದೆ
ಹಣ್ಣೆಲೆಯು ಬಾಯ್ಬಿಡುತಿದೆ
ಯಾವ ಉತ್ತರಕಾಗಿ....

ರವಿಯ ಕಿರಣವು ಒಲಿದು ಬಡಗಣ
ನೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುತಿದೆ.
ಯಾವ ಉತ್ತರಕಾಗಿ....

೨ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಎಂದೋ ನಂದಿತು ಕೌರವಾಗ್ನಿಯು
ಪಾಂಡವರ ಸೊಡರುರಿವುದು
ಅಂದು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಬೀಸಿದ
ಅಸ್ತ್ರ ಇನ್ನೂ ಇರಿವುದು.

ದ್ವಾಪರಕೆ ಎತ್ತಾಯ್ತು ಮಂಗಳ
ನಾಂದಿ ಬೇಡದೆ ಕಲಿಯುಗ
ಸೋದರಾಗ್ನಿಯು ಶಾಂತವಾಗಿದೆ
ದೀಪ ಬಯಸಿದೆ ಹೊಸ ಜಗ.

೧ನೆಯ ಮೇಳ :---

ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನರು ಬಂದರು
ಭಾರವಾಗಿದೆ ಭಾರತ.
ಭೀಷ್ಮ ತಪವೋ ಗ್ರೀಷ್ಮ ತಾಪವೋ
ಫಲಿಸುವುದು ಎನೆ ಹಾರುತ.
ಯಾವ ಉತ್ತರಕಾಗಿ....

೨ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಹಿಂದೆ ಬಂದನು ಧರ್ಮರಾಜನು
ಸಿತಾಮಹನಿಗೆ ಬಾಗುತ

ಕುಂತಿ ಬಂದಳು ಕುಲದ ದೈವಕೆ
ಜನ್ಮವೇ ಋಣಿಯಾಗುತ್ತ.
ಭರತವಂಶದ....

ಭೀಷ್ಮ :—

ಕಾಲಕಾಗಿಯೆ ಕಾದೆನೆ ನಾ | ನಿನ್ನ ಉತ್ತರಕಾದೆನು
ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣದಿ ಮರಣ ಮರೆತೆನು | ನಿನ್ನವನೆ ನಾನಾದೆನು ||ಪಲ್ಲ||
ಗೋಸಾಲಕಾ, ಚಿರಬಾಲಕಾ | ಕುಣಿ |
ಕುಣಿಯೊ ಕಣ್ಣುಣಿ ತೂಗುತ್ತಾ
ಕ್ಷಣಿಕ ಭವದೊಳು ನೀನೆ ಸಂತತಿ
ಸೂತ್ರಧಾರನು ಆಗುತ್ತಾ
ಸಂಹಾರಕಾ, ಉದ್ಧಾರಕಾ | ಹುಸಿ
ಹುಸಿಯೊ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ವಾರ್ಥವೂ
ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಪರ-
ಮಾರ್ಥವೂ ಪುರುಷಾರ್ಥವು.

ನೇಳ :—

ತೀರಿತೋ ಹದಿನೆಂಟೆ ದಿನದಲಿ
ಕೌರವರ ಭೈರವ ರಣಾ
ಬಾಳಗೊಡದಿದೆ ಸಾಯಗೊಡದಿದೆ
ಭೀಷ್ಮರಿಗು ಆ ಪಿತೃಖುಣಾ.

ವ್ಯಾಸ :—

ನಾನು ಹೆಣಗಿದೆ, ಒಣಗಿದೆ
ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಕೆ ಗೊಣಗಿದೆ
ಕುರುಡನೋ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾದನು
ಬರಡು ಆದನು ಪಂಡುವು
ಎರಡು ಮೀರಿದ ವಿದುರ ವಿಧುರನು
ಕೊರಡು ಆದನು ಕುಲದಲಿ.

ಧರ್ಮ :-

ನಾನು ಹೆಣಗಿದೆ, ಒಣಗಿದೆ
ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಕೆ ಗೊಣಗಿದೆ
ಓ ಪಿತಾಮಹ, ನಿಮ್ಮನೆದುರಿಸ-
-ಲಾರೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಧೈರ್ಯವು
ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆಂದಂದು ಕರೆದರು
ಎಂದೂ ಹೋಗಿದೆ ಸ್ಫೈರ್ಯವು.

ಕುಂತಿ :-

ನಾನು ಹೆಣಗಿದೆ, ಒಣಗಿದೆ
ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಕೆ ಗೊಣಗಿದೆ
ಸತ್ಯವತಿ ಸತಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಾ
ಕುಡಿಗೆ ಎರಗಿದೆ ಕತ್ತಿಯು
ಬತ್ತಲೋ ನಾನೊಣಗಲೋ ಎನು--
-ತಿತ್ತು ಹಾರುವ ನೆತ್ತಿಯು
ತಾಯಿ ಜೀವದ ಆಸೆ ಸಲಿಸಲು
ಮಾಯಿಯಾದೆನು ಮರುಗಿದೆ
ಬಾಯಿಯಿದ್ದೂ ಮೌನಿಯಾದೆನು
ಕಾಯೋ ಎನುತಿಹೆ ಕೃಷ್ಣಗೆ.

ಗನೆಯ ಮೇಳ :

ಬಂದನೊ ದ್ವಾರಾವತಿ ಯದುನಂದನ
ತಂದನೊ ಒಸಗೆಯ ಸುಮುಖದಲಿ
ಉತ್ತರ ಗರ್ಭಕೆ ಅಭಯ ಸಾರುತ
ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು ಭೀಷ್ಮನಲಿ.

೨ನೆಯ ಮೇಳ :-

ಭೀಷ್ಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ
ಮಂಗಲ ತಂದಿದೆ ಕೃಷ್ಣಮುಖ

ಉತ್ತರ ಕ್ಷೇಮನೆ ಉತ್ತರಾಯಣವು
ಬೇರೆ ಮುಹೂರ್ತವು ಯಾವ ಸುಖ ?

ಕೃಷ್ಣ :—

ಓ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರೀ, ಆಶಾ ವಿಹಾರೀ
ವಸುಗಳದೊ ಕಾಯುವರು ವಸುಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಆತ್ಮನೇ ಅರಳಿ ನೀ ಹೋಗು ಮರಳಿ.
ಶೋಕ, ಸಂತಾಪ, ಸೆಕೆ, ನಸು ಸೋಕದಲ್ಲಿ
ಮರಣವನು ನೀಗಿ ಮತ್ತಮರನಾಗಿ
ಸೇರು, ವೀರೋಚಿತದ ಆ ನಾಕದಲ್ಲಿ
ಕುಲಕಾಗಿ ಫಲಕಾಗಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾದಿ
ಶಾಂತರಿಗು ವೀರರಿಗು ಅದರ್ಶನಾದಿ
ಓ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರೀ ಆಶಾ ವಿಹಾರೀ
ವಸುಗಳಗೊ ಕಾಯುವರು ವಸುಲೋಕದಲ್ಲಿ.

ಭೀಷ್ಮ :—

ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ
ಕಳೆದೆ ಕಳೇವರ ಕವಚವ ಕಳಚುವ
ಕೈದುಗಾರನಂತೆ.
ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ
ಕಳಾಧರನ ಈ ಕುಳಾವಣವದ ಕಳೆ
ಭರತಿ ಎರಲೆಂತೆ.
ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ಓಂ.

(ಭೀಷ್ಮ ನಿರಾಣದ ಕಹಳೆ ಘೋಷ.)

ಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹರೇ
ಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹರೇ.

೧ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಭಾರತದ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ಹೊತ್ತು ಭೀಷ್ಮಜ್ವಾಲೆ
ಗಂಗಾ ಪ್ರವಾಹದಲಿ ನಂದಿತೀಗ
ಗಂಗಾ ಗ್ರವಾಹದಲಿ ಸಂದಿತೀಗ.

೨ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೃಪೆಯ ಕಿರಿಸೊಡರಾಗಿ ಅಭಿಮನ್ಯು
ಉತ್ತರಿಯ ಉದರದಲಿ ಸಂದಿತೀಗ.
ಉತ್ತರಿಯ ಉದರದಲಿ ಸಂದಿತೀಗ.

೧ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಈ ಉತ್ತರಾಯಣಕೆ ಕಾದ ಭೀಷ್ಮರ ಕಣ್ಣು
ಮುಚ್ಚಿದವು ತೆರೆದಿತಗೊ ದೇವಯಾನ
ತೆರೆದಿತಗೊ ದೇವಯಾನ.

೨ನೆಯ ಮೇಳ :—

ದೇವ ದೇವತೆಗಳಿಗು ಆಯ್ತು ದೇವವೃತನ
ಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವೇ ಅವೃತ ಪಾನಾ.
ಭಕ್ತಿ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವೇ ಅವೃತ ಪಾನಾ.
(ದುಂದುಭಿ ಧ್ವನಿ)

೧ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಭೀಷ್ಮ ದೇಹವು ಭಸ್ಮವಾಯಿತು
ರಶ್ಮಿಯಾಯಿತು ಉಜ್ವಲ
ತಿಲಸ್ನೇಹಕು ಕುಸುರು ಒಡೆದಿತು
ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು ಕಶ್ಮಲ.

೨ನೆಯ ಮೇಳ :—

ಇಚ್ಛಾ ಮರಣಿಗೆ ಇಚ್ಛಾ ಪೂರ್ತಿಯೆ
ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆವುದಲಾ.

ದರ್ಪಗಲಿತ ಸಂತ್ಯಸ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ
ತರ್ಪಣವೇ ಹರ್ಷಾಶ್ರುಜಲಾ.

ತರ್ಪಣಗಳು :—

ವಸೂನಾನುವತಾರಾಯ ಶಂತನೋರಾತ್ಮಜಾಯಚ
ಅರ್ಘ್ಯಂ ದದಾಮಿ ಭೀಷ್ಮಾಯ, ಆಬಾಲ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣೇ.

ಧರ್ಮ :—

ಭೀಷ್ಮಃ ಶಂತನವೋ ವೀರಃ ಸತ್ಯವಾದೀ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಃ
ಅಭಿರಾಧ್ಭಿಃ ಅನಾಸ್ತುತು ಅತ್ರ ಕ್ಷಾತ್ರೋಚಿತಾಂ ಕ್ರಿಯಾಂ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ :—

ವೈಯಾಘ್ರಪಾದ ಗೋತ್ರಾಯ ಸಾಂಕೃತ್ಯ ಪ್ರವರಾಯಚ
ಅಪುತ್ರಾಯ ದದಾಮ್ಯೇತದ್ ಜಲಂಭೀಷ್ಮಾಯ ವರ್ಮಣೇ.

ಮೇಳದವರು :—

ಮೂಡಲಿಹನು ಭಾಸ್ಕರಾ
ಪಡುವಲಿಹನು ಚಂದಿರಾ.

ಧರ್ಮ :—

ಕಂಡುದೆಲ್ಲ ಕನಸು ಎಂದು ಈಗ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ
ನಿದ್ದೆ ಮರೆಯ ಬದುಕೆ ಬೇರೆ ಎಂಬ ಅರಿವ ತಂದಿದೆ.
ಮುಗಿಲಿಗೇಕೊ ಮೂರ್ಛಿ ಬಂದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವಂತಿದೆ
ಕಣ್ಣ ಕುಕ್ಕಿ ಕಾಣ್ಣೆಯೊಂದು ದತ್ತಿನೆ ಇಗೊ ನಂದಿದೆ.

ಮೇಳದವರು :—

ಮೂಡಲಿಹನು ಭಾಸ್ಕರಾ
ಪಡುವಲಿಹನು ಚಂದಿರಾ.

ವ್ಯಾಸ :—

ಈ ಪುಚಂಡ ಕಿರಣದಾ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆ
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಹುದು ಇದಿರಿಗಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪನೆ

ಅಹಂ ಗ್ರಹಣ ಸರಿಯುತಿಹುದು ಇದಂ ಮುದ್ರೆ ಕಂಡಿದೆ
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದಾ ವಿಕಲ್ಪ ಬೆಳಕೇ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಮೇಳದವರು :---

ಮೂಡಲಿಹನು ಭಾಸ್ಕರಾ
ಪಡುವಲಿಹನು ಚಂದಿರಾ.

ಕೃಷ್ಣ :---

ಭೂಮಿತಾಯಿ ನಡೆಯಿಸಿಹಳು ಸೂರ್ಯನಾ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
ಅವಳ ತಾಪದಲ್ಲೆ ಇಹುದು ಅವಳ ತಪದ ರಕ್ಷಣೆ.
ಅವಳ ನೆರಳ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಅವಳಿಗಿರುಳ ತರುತಿದೆ
ಎಚ್ಚರದಾ ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ದಣೆದು ನಿಜ ಬರುತಿದೆ.

ಮೇಳದವರು :—

ಮೂಡಲಿಹನು ಭಾಸ್ಕರಾ
ಪಡುವಲಿಹನು ಚಂದಿರಾ.

ಧರ್ಮ :—

ಮರೆವಿನಾಳದಲ್ಲಿ ತಳದೊಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅರಿವು ಹೂತಿದೆ
ಕಾಯುತಿಹುದು ಫಲಿಸಲೆಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಕೂತಿದೆ
ತೋರಲೆಂದು ಎತ್ತಿದಾಸೆ ಕಳಶದ ಕುಡಿ ಎತ್ತಿದೆ
ಮೌನದಲಿ ನವಭಾಷೆಯ ಮಾಂಗಲ್ಯವ ಬಿತ್ತಿದೆ.

ಮೇಳದವರು :—

ಮೂಡಲಿಹನು ಭಾಸ್ಕರಾ
ಪಡುವಲಿಹನು ಚಂದಿರಾ.

ವ್ಯಾಸ :—

ಯೋಗ ನಿಜ ಗೈವ ಹರಿಗೆ ಶೇಷ ಶಯನ ಹಾಸನೇ
ಹೂವು ಬಾಡಲುಂಟು ತಾನಿರಸ್ತು ಗಂಧ ವಾಸನೇ
ಚಿತ್ರ ತೋಳೆದು ಹೋದರೇನು ನೆನವಿನೊಳಿದೆ ಆಕೃತಿ
ನಾಗರಿಕತೆ ಮುಳುಗಬಹುದು ಮೂಡಲುಂಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

ಮೇಳದವರು :—

ಮೂಡಲಿಹನು ಭಾಸ್ಕರಾ
ವಡುವಲಿಹನು ಚಂದಿರಾ.

ಕೃಷ್ಣ :—

ನರನ ಪ್ರಕೃತಿ, ನರರ ವಿಕೃತಿ ವೈರಲೀಲೆ ಬೆಳೆಸಿವೆ
ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿವೆ
ದ್ವಾಪರದಾ ಅಸ್ತಮಾನ ಕಲಿಯುಗವನೆ ತೆರೆದಿದೆ
ಅದರ ನೀಲ ಭಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆ ಬರೆದಿದೆ.

ಮೇಳದವರು :—

ಮೂಡಲಿಹನು ಭಾಸ್ಕರಾ
ವಡುವಲಿಹನು ಚಂದಿರಾ.

(ಉಚಿತ ಮಂಗಲ ಸಂಗೀತ ಪಾರ್ಶ್ವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ)

ಮೇಳದವರು :—

ನಮನ ಮಾಡುವೇಲು ಎವೆಗಳೆಳಿಸಿ ಕುಡಿ
ಬೆಳಗುತಿಹುದು ದೃಷ್ಟಿ.

ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ,

ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ.

ನಮೋ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ ಮನದ ಮಾತು ಮುಗಿ—

—ದಂತೆ ಸುಪ್ತ ಸೃಷ್ಟಿ.

ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ,

ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ.

ರವಿಯ ಕಿರಣಗಳು ನಮನ ಮಾಡುವೆ

ಚತುಃಸಾಗರಕ್ಕೆ.

ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ,

ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ.

ಕಡಲ ನೀರು ದಿಂಡುರುಳಿ ಬರುತಲಿವೆ
ಜೀವದಾಗರಕ್ಕೆ.

ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ,
ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ.
ಮುಗಿಯಬೇಕು ತನು, ಮುಗಿಯಬೇಕು ಮನು
ಅರಳಬೇಕು ಅರಿವೂ.

ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ,
ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ.
ಹಿಗ್ಗ ಹರಹುವಾ ನೊಗ್ಗೈಯಾಗದಿರೆ
ಏತಕಂಠ ಇರವೂ?

ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ
ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ
ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ
ಓಂ ಓಂ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಹರೇ.

— — —

ಕವಿಗೆ ಕವಿಗೊಡದಿಹರೆ ಎದೆಯುಳ್ಳವರು?

ಇರುವಿಗರಿವೇ ಮರೆವು, ಮರೆವಿಗೆ
ಅರಿವೆ ಇರುವಿನ ಪರಿಯು, ಈ ಪರಿ
ಹರಿವ ಇರುವಿನ ಅರಿವೆ ಹಿಗ್ಗಿನ
ಸಮರಸದ ಬಾಳು |

ಈ ಘನದ ನೆಲೆ ಪಿಂಡಗೊಂಡಿಹ
ಆ ಮಹತ್ತಿನ ಉಂಡೆ ಗರ್ಭೀ-
ಕರಿಸಿ ಮೊಗ್ಗಾಗಿಹುದು ಮನದುನ್ಮನದ ಬಯಲಿನಲಿ || ೧ ||

ಮನದ ಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪೂರ್ಣದ
ವರ್ಣಗಳನಳವಡಿಸಿ ಪ್ರಾಣಕೆ
ಮಂತ್ರಮಾಲೆಯ ತೊಡಿಸಿ ದೇಹಕೆ ರೂಪು-
ಗೊಡುತ್ತಿಹುದು |

ಇದು ವಿರಾಟದ ಆಟ ಉತ್ತರ
ವೀರನಾ ಬಯಲಾಟವಲ್ಲವು
ಪ್ರಾಜ್ಞನಿಪ್ಪತ್ತಾರು ಪಕಳೆಯ ಕಮಲದರಳುವಿಕೆ || ೨ ||

ಒಂದರಲಿ ಎಂಟುಂಟು ಇಪ್ಪ-
-ತ್ತೇಳನೆಯ ಭಾತಿಕದ ಗಂಟಿನ
ಬಂಧಗಳೆ ಮನದಾಚೆ ಆ ಸಂಬಂಧ
ಪತಿಕರಿಸಿ |

ಮಹದ ಪದದಲಿ ಮನೆಯ ಹೂಡಲು
ಅತ್ತ ಘನವೋ ಇತ್ತ ಘನ ಎ-
-ತ್ತಿತ್ತು ಘನವೆನೆ ನರನ ನಾರಾಯಣತೆ ಮೆರೆಯುವವು || ೩ ||

ಮಾತು ಮಾತಿನ ಹೂತ ಬಯಲಲಿ
ಈ ಪದಾರ್ಥವೆ ಬದುಕು ಮಾಡಿದೆ
ಅದರ ರುಚಿಯನೆ ಹದವಗೊಳಿಸಲು
ಪಾಕ ಮಾಡುವೆ |

ಡಂಭಕದ ಮಾತೇಕೆ ಆಡಂ-
-ಬರದ ನಟನೆಯೆ ಬೇಕೆ, ಸಾಕೋ
ಆ ದಿಗಂಬರ ಭಾವ ಶಂಬರನಗರ ಸಂಹರಿಸೆ || ೪ ||

ಮಾತು ಭಾವದ ಕೀಲ, ರೂಪವು
ಸ್ಫುರಣ ಸ್ಫುರಣದ ತೀಲ, ಭಂದವೋ
ಅಚ್ಚ ಸ್ವಚ್ಛಂದಕ್ಕೆ ಹೊದಿಸಿದ ಮೇಲುದದ
ತಾಲ |

ಮೌನ ಬ್ರಹ್ಮದ ಭಾಲ ಪಟ್ಟದಿ
ಬ್ರಹ್ಮಲಿಪಿ ಬರೆದಿಹುದು, ಅದ ನಿ-
-ವರ್ಚಿಸಲೆಂದೇ ಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ ಭಾರತಿಯ ಟೀಂಕಾರ || ೫ ||

ಇಳಿಗೆ ಭಾರತ ಮಹಿಮೆ ಅವತರಿ-
-ಸುತ್ತಿರಲು, ಕನ್ನಡದ ಹೊಕ್ಕರ-
-ಣೆಯಲಿ ಘನಸೋಪಾನ ರಚನೆಗೆ ಇಂಬು
ದೊರೆಕೊಳಿಸಿ |

ಸಾವಿರದ ಕೊರಳಿಂದ ಹೊರಟಿದೆ
ತಾನ ತಾನ ವಿತಾನ ಸುಭಗತೆ
ಕವಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದಿಹರೆ ಎದೆಯುಳ್ಳವರು ಅರುಳಿನಲಿ || ೬ ||

ಪಂಟು

ಅಲ್ಲಿಂಕು ಇಲ್ಲಿಂಕು
ನಡುವಿಲ್ಲ ' ಲಿಂಕು '
ಬರಿ ಮಸಿಯ ಗೊಣ್ಣೆ,
ಪಿತ್ತ ಕೆರಳಿದ ಹಾಗೆ
ಮೂಕ— ಸನ್ನೆ.

ಒಪ್ಪಿಗಿಲ್ಲ ಮಾತು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ
ತಪ್ಪಿಗೇ ಬಣ್ಣ ಬಳೆದು
ಹೊಸದೆಂದು ತಿಳಿದು.
ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳೆ ಕಣ್ಣು
ಹಿಂಭಾಗ ಮೂಗು
ಕಿವಿಯಿರುವ ಜಾಗದಲಿ
ಕೂಪು ಕೋಡು
ಕಾಲಾಯ್ತು ಬಾಲ
ಕೈಯಾಯ್ತು ಕೋಲು
ತಲೆಯ ಹೆಸರಿಲೆ ಒಂದು
ಮಣ್ಣು ಹೆಂಟಿ
ಇದು ಸಿಕ್ಕಾಸೋ—ಪ್ರತಿಮೆ.
ಗುದ್ದಲಿಯ ಹಾಕಿ
ಎಳೆ ಪಿಕಾಸಿ,
ಪಾತಾಳ ಅಗೆದಾಗ
ವೇತಾಳ ಬರಬಹುದು

ನಾಗರಿಕತೆಯ ಹಲವು ರುಂಡ ಮುಂಡ,
ಯಾವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಕೃತಿಯೊ
ಬರಿ ಅನಾರುಂಡ
ಭಂಡ ರಾಕ್ಷಸ ಮುಂಡ
ಎಣ್ಣೆಗೊಂಡ
ಎನೊ ಮುದ್ರೆ, ಎನೊ ಚಿತ್ತಾಟು
ಎನರ್ಥ ಹೊರಟರೂ
ಹುಸಿ ಸಪಾಟು.
ನಾಳಿನಾ ಬಾಳಿಗೇ ಅಡ್ಡಗಾಲು
ಇಂದಿನಾ ಬದುಕಿಗೇ ಮರುಸವಾಲು
ಹೆಣಗಳನೆ ಗುರುಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಯಬಂಟಿ
ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯನೇರಿ
ಹಾಳು ಪಾಳಿಗೆ ಹೊಂಟಿ !
ಹೊಡೆದ ಪಂಟಿ !

ಯಾರ ಮೂರ್ತಿ, ಅವರ ಕೀರ್ತಿ ?

ಜಾಣ ತನ್ನ ಚಾಣದಿಂದ
ಕಟೆಯುತಿದ್ದ ಕಲ್ಲ !
ಯಾರ ಮೂರ್ತಿ, ಅವರ ಕೀರ್ತಿ....

.....
ಕಾಣದವನೇ ಕಲ್ಲ ? ಕಂಡವನೆ ಬಲ್ಲ !
.....

ಕನಸು ಮೋಸದ ಸಿಪ್ಪೆ—

ತಿರುಳು ?

ಇರಬಹುದು ತಿಪ್ಪೆ !

ಒಟರುಗುಡುತಿದೆ ಕಪ್ಪೆ

‘ ಮಳೆ ತಂದ ಮಂತ್ರವೋ ತನ್ನ ಮಾಟ ’

ರಾಕ್ಷಸನ ಮಾಲಿಕನು

ಭಕ್ಷೆ--- ಭೋಜ್ಯ.

ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಹುದು; ಅನ್ನಭತ್ತ.

ಇದು ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ.

ಮೇಲೊಂದು ಹುಡುಗಾಟ

ಇಲ್ಲವೇ ಹುಚ್ಚಾಟ

ಅನ್ನದಮಲಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ನಿದ್ದೆ ಬೇಕು

ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಮ್ ಗೊರ್ಕೆಯೇ ನಮ್ಮ ಆದರ್ಶ.

ಕನಸಿನಂತಹ ಸತ್ಯ ನಾಟಕವೆ ಇಲ್ಲ

ಎಚ್ಚರವೇ ನಮ್ಮ ರೋಗ

ಇರಬಹುದು ಒಪ್ಪದವು ಅದಕು ಎಲ್ಲೋ
ಬುರುಸುಗಟ್ಟಿದ ಯಾವ ಸೆಗಣೆಯಲ್ಲೋ
ಕ್ರಿಮಿಗೆ ಕ್ರಿಮಿಯೇ ವೈರಿ, ಕ್ರಿಮಿಯೆ ಮಿತ್ರ
ಇದು ಮುಖ್ಯ ಸೂತ್ರ
ಕೆಲಸವಾಯಿತೆ ಪೂರ್ತಿ—ಓ ಜಾಣ—ಮೂರ್ತಿ
ಕೊಳೆ ಇಲ್ಲ ಕಲ್ಲಿಗೆ
ಅದು ಮಣ್ಣು ಬಿರುಸು, ನೀರಿನಿಂದದನು ಒರೆಸು
ಆ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಕೊರೆಸು.

ಏನರ್ಥ ?

ಹೀಗೆಂದರೇನರ್ಥ ? ಶಬ್ದ ವ್ಯರ್ಥ--- ! ಅಷ್ಟೇ ಅರ್ಥ !!

ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುಟಿಲ ನೀತಿಯೊಮ್ಮೆ

ಮಾನವೀಯತೆ ಬರಡು ಪ್ರೀತಿ---ಎಮ್ಮೆ :

ಕೋಣವೂ ಕರು ಹಾಕಿತೇ ? ನವ್ಯ—ನ್ಯೂಜು !

ಬದುಕಲೋ ಸಾಯಲೋ ಭೀತಿಯೊಮ್ಮೆ

ಅದು ಕೂಡ ಗೇಲಿ—ಮೋಜು.

ಹಾಗೆಂದರೂ ' ಈಸ್ಟ್ ' ಹೀಗೆಂದರೂ ' ವೆಸ್ಟ್ '

ರೂಸು—ದೇಶ

ಈಸ್ಟ್—ವೆಸ್ಟಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ; ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಟ

ಬೇರೆ ಮಾತಿನ ಮಾಟ

ಭಿನ್ನ ವೇಷ.

ಅಗೋ ಅತ್ತ ಬುದ್ಧ ಬಿದ್ದ

ಯೇಸು ಸತ್ತೂ ಎದ್ದ

ಚೈನಾ ದೇಶದೊಳಿಗ ಪಂಚಖಾಡ್ಯ.

ಭೂಗೋಲವಿರಬಹುದು ತಾನಖಂಡ

ಭಂಡ ಅದಮಾಡಿಹನು ಪಂಚ ಖಂಡ

ಪಾಖಂಡಿಗೇಕಯ್ಯ ಐಕ್ಯನೀತಿ ?

ರಾಜಕೀಯದ ' ಸ್ಟೈಲು—ಸಭ್ಯ ರೀತಿ—

ಎಲ್ಲ ಬೊರ್ಡರಿನಲ್ಲಿ ಪೀಸು ಪೀಸು

ನಡುನಡುವೆ ಫಾಯ್ರುಂಗು ಈಸು ಈಸು.

ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದರೆ ವಿನಾಯಿತಿ

ಇಲ್ಲವೋ ಐತಿ ಬಾ ಪಂಚಾಯತಿ !

ಬೆಳಗು ಜಾವ

ಮರನಲ್ಲ ನಾನು— ನಾನು ಅಮರ.
ಸುಮ— ನಲ್ಲನಾಗಿ, ಆದೆ ಭ್ರಮರ.
ಮುಚ್ಚಿಲ್ಲ ನನಗೆ, ನಾನು ಶರವು
ಬಿಜ್ಜು ಮಲಗಂಟು, ಅದುವೆ ಒಳನೆಂಟು.
ಅಂಟು ಇದ್ದರು ಅಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಜಿಗಟು.
ಇದು ಸ್ನೇಹದೊಗಟು.

ತುಂತುರು ತುಷಾರ
ಅದು ಹೃದಯ ಹಾರ
ಜಿನ್ನುಗು ಕಿವಿ ಮಾತು
ಜೀವ ರುಜುವಾತು
ಎನೋ ಎಚ್ಚರಿಸಿದೊಲು
ಎನೋ ಪಲಕು
ಹಾಕು ಮೆಲಕು
ಮೈಮರೆವಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಿವೆ ತೇವ
ಅಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸುವದು ಜೀವಭಾವ
ಆ ಕ್ಷಿತಿಜದುದಯವೇ ಬೆಳಗು ಜಾವ
ಅದನರಿಯದವ ಯಾವ ?

ಓಹೋ ನನ್ನಾಕೆ
ಜೋಕೆ, ಜೋಕೆ !
ನಾನು ನಿನಾತ
ನಾ ಮಲಯವಾತ.

ಸಮದಂಡಿಗೆ

ಇದು ಅಖಂಡ ಇರು ಅಖಂಡ

ಅಖಂಡ !

ಖಂಡನ ಮಂಡನ ಬರಿ ವಾಗ್ಧಂಡನ

ಇರುವುದವರಿ, ಅರಿದೋಲು ಹರಿ

ಈ ಪರಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ

ವ್ಯಾಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೋ

ಬರಿ ಮಾತಿನ ಚೂರ್ಣ

ತೀರ್ಕದ ಯುಕ್ತಿಯ ಕುಹಕವು

ಅನಿವೇಕದಜೀರ್ಣ

ಸಮದಂಡಿಗೆ ಒಳಹೊರಗೂ

ಆಗುವದುತ್ತೀರ್ಣ.

ಮನವಾ ಮಂಡಿಗೆಯಿಂದಲೆ ಆದೀತೆ ಪುಸ್ತ ?

ಪ್ರಾಣದ ನಿತ್ಯಾಣದ ಪರಿ ಎಂದಿಗು ಸಂತ್ರಸ್ತ.

ಹೊಸ ಬೆಳಕಿಗೆ ಹೊಸ ಬದಕ್ಕೂ, ಹೊಸ ಹೊಸದೇ ಹೊಸದು

ಹೊಸ ಚಿಗುರಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಲಿ ತರಗನು ಬಿಡು ಎಸದು.

ಬರಡಲ್ಲವು ಕೊರಡಲ್ಲವು ಸ್ಥಾಣುವಿನಾಸ್ಥಾನಾ

ಹೊಸದನು ಕಾಣುವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ ಅಂಜನವು

ಹೊರಬಣ್ಣದ ಬೆಡಗೇತಕೆ ಮುಸುಕಿನ ರಂಜನವು.

ಜೀವನ ಸಂಗೀತಕ್ಕಿದೆ ಬಹು ತಾನ ವಿತಾನಾ.

— — —

ಲಾವಣ್ಯ

ಲವಲವಿಕೆಯಲಿ ಮಿಂಚಿ
ಮುಚ್ಚಾಟವಾಡುತಿಹ ಬಹು ರೂಪಿಯೇ |
ಅವ್ಯತದಿರವೇ ನನ್ನ
ಮರೆವಿಲ್ಲದರಿವಿನಲಿ ಇಹೆ ಸೀಪಿಯೇ ||

ನೆಕ್ಕಿದೆನ್ನನು ನಿನ್ನ
ವಿದ್ಯುತ್ ಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ಅಗ್ನಿರುಚಿಯೇ |
ನಿನ್ನ ಕುಲುಮೆಯ ಕಾವು
ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲದ ಠಾವು ನಿತ್ಯ ಶುಚಿಯೇ ||

ಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೀಕ್ಷಣವೆ
ಲವಮಾತ್ರ ಸ್ಪರ್ಶದಲಿ ನೀ ಹನಿಸುವೆ |
ಹಸಿರಿಸುವೆ ಕುಸುರಿಸುವೆ
ಮರಣ ಮರಣದ ಮಧ್ಯೆ ನೀ ಜನಿಸುವೆ ||

ಲಾವಣ್ಯದುರುಪಿನಲಿ
ಮನದ ಗಾಯವು ಮಾಯ್ವು ಗುರುತಾಯಿತು
ಏಸು ಮಾತನ್ನಾಡಿ
ಬಳಲಿದರು ವೆಂಸನೇ ಕುರಿತಾಯಿತು ||

ನಿನ್ನ ಲವದಲ್ಲಿ ರವ
ನವನವತೆಯಲಿ ಧ್ವನಿಸಿ ಛಂದವಾಯ್ತು |
ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕರುವಿನಲಿ
ಏನೊ ಎರಕವ ಹೊಯ್ದು ಅಂದವಾಯ್ತು |

ಚಮತ್ಕೃತಿ

ಭಸ್ಮವಾದರು ದೃಶ್ಯ

ಅಸ್ಮಿ ಎನ್ನುತ್ತಲಿದೆ

ಕಸ್ಮಾತ್ ? ಅಕಸ್ಮಾತ್ತೋ ? ಸಾಕ್ಷಿ ! ಹೇಳು.

ಯಾ ಅನಾಹತನಾದ

ಯಾವದೋ ಆಸ್ವಾದ

ಹೃದ್ಯಂಧಿಯಾನೋದ ಬಂತು ತಾಳು.

ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ ಅಹಂ ವೃತ್ತಿಯು

ಅದರೂ ಆಕೃತಿಯು

ಸತ್ಯ ವಾಸನೆಯಂತೆ ಸುಳಿಯುತಿಹುದು.

ಆವಾಸ ರಹಿತವೋ

ಅಸ್ತಿತ್ವ ನಿಹಿತವೋ

ಪಾದ ಮೂಡದ ಹಾದಿ ತುಳಿಯುತಿಹುದು.

ಒಂದೆ ಎರಡಾಗುತ್ತ

ಎರಡೆ ಒಂದಾಗುತಿದೆ

ಬರಡೆ ಹಯನಾದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತಿಹುದು.

ಕುರುಡಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಶವಿದೆ

ಸತ್ತಿಗೆ ವಿಮರ್ಶವಿದೆ

ಉದ್ಭಿಜ್ಜ ದಂತೇನೊ ಮೊಳೆಯುತಿಹುದು.

ಓ ದೇವ ಕಿರಣವೇ

ಇಹ ಸಹಜ ಹರಣವೇ

ತಮವ ಭೇದಿಸಿ ದಾರಿ ದೀಪವಾಗು.

ಮಣ್ಣಿನಲೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ

ಕಣ್ಣಿನಲೆ ಹಣ್ಣಾಗಿ

ಜ್ಯೋತಿ ರಸವೇ ರುಚಿ ಸಮೀಪವಾಗು.

— — — — —

ಛಾಯೆ

ಏನುಂಟೋ ಅದನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ಸಲ್ಲ.
ಇಹುದು ಇಲ್ಲೆಂಬ ವ್ಯಾಪಾರ ಉಂಟಿನ ಗಂಟು.
ಇಹುದು ಎಂಬುದು ದೃಶ್ಯ. ದೃಶ್ಯದಾಚೆಗೆ ಸಾರೆ
ಇಲ್ಲೆಂದು ಎನಿಸುವುದು. ರೂಪದಾವಿಭಾವ,
ರೂಪದ ತಿರೋಭಾವ. ರೂಪವೆಂಬುದು ವಸ್ತು;
ಅಸ್ತಿ ಎಂಬುದು ಭಾವ ಸದ್ವಸ್ತು ಸದ್ಭಾವಗಳ
ಗ್ರಂಥಿ ಗ್ರಂಥನವೆ ಗ್ರಂಥ. ದೇವಯಾನದ ಪಂಥ.
ಘನ ಘನಗಳ ಬಂಧ ಸಂಬಂಧದರಿವಿನಲೆ
ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತುತ್ತಲಿದೆ, ಹೊತ್ತು ಹೊಳೆಯುತ್ತಲಿದೆ.
ಅದರ ಗೊತ್ತೋ ಗುರಿಯೋ! ಅದುವೆ ಎತ್ತೋ ಎಲ್ಲೋ!
ಅದರ ಅಲಯರಚನೆಗಾಗಿ ಲೀಲಾಯಿಸುತ
ಲಯಲಯವು ಪ್ರಲಯತನೆ ಪ್ರತಿಮುಖಿಸಿ ಏಳುತಿದೆ,
ಬೀಳುತಿದೆ, ಬಿತ್ತುತಿದೆ, ಎತ್ತುತಿದೆ ತಲೆ ಮತ್ತೆ.
ಇಂಥ ತಲೆ ಬಾಲದಲಿ ದೇಹವನು ತಾಳುತಿದೆ
ಆ ವಿದೇಹದ ಭಾವ “ಓಂ ಭವತಿ ! ದೇಹಿ ಭಿ
ಕ್ಷಂದೇಹಿ ! ” ನಾ ನೇಹಿ, ನಾ ದೇಹಿ, ನಾ ಗೇಹಿ.
ಓ ಪುಷ್ಪಗರ್ಭೆ ಓ ಓಂ ದಿವ್ಯ ಸಂದರ್ಭೆ
ಅಪ್ರಕಾಶಿತವನ್ನು ಸುಪ್ರಕಾಶದಿ ಬೆಳಗಿ
ಇಲ್ಲ ಎನಿಸಿದುದನ್ನು ಅಹುದೆಂಬ ರೀತಿಯಲಿ
ಘನ ಪಿಂಡ ಮಾಡಿ ಮೂಡಿಸು ನಿನ್ನ ಮೋಡಿಯಲಿ
ಬೇರೆ ಸರ್ಗದ ಛಾಯೆ ಬಿತ್ತು ಈ ರೂಢಿಯಲಿ.

ಭಾವದೀಪ

ನೆಲವು ಕಾದು, ಅಂಗಾಲು ಕಾದು, ಮೈ ಕಾದು ಉರಿದು ನೆತ್ತಿ
ಬಿಸಿಲ ಎಣ್ಣೆಯಲಿ ಹೊತ್ತಿ ಆದೆ ನಾ ಬೆಂಕಿಗೊಂಡ ಬತ್ತಿ
ಕಣ್ಣು ಉರಿದು ಕೆಂಗೆಂಡವಾಗಿ ಭಗ ಭಗನೆ ಬಾಸ ಭಾಗ
ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಡುತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ ಕತ್ತೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ.

ಮಣ್ಣು ನೆಲದ ಈ ಅನ್ನಪಿಂಡ ಉರಿಯಾಗೆ ಉಸಿರ ತಿದಿಗೆ
ಬದಿಗೆ ಹರಿಯುತಿದೆ ತಣ್ಣನೀರು ಸುಖವಾಗಿ ಸುಖದ ನದಿಗೆ
ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ನಾನಂದಿ ನನಗೆ ಹೊರತು
ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ ರವಿ ಕೂಡ ತಾಪ ಮರೆತು.

ತಂಪು ಜೊಂಪು ಏರಿತ್ತು ತಲೆಗು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ಕುಸುಮ ಕಂಪ
ನಾಡಿ ನಾಡಿ ಜುಣುಗುಡುತ್ತ ಬಂತು ನಾನಾದೆನೋ ನಿಲಿಂಪ
ಯಾವ ನಾಡೊ ಇದು ಗಾಳಿ ತೀಡುತಿದೆ ಯಾರೊ ಹಾಡಿದಂತೆ
ಉಸಿರ ಸಂಜರವು ಭಗ್ನವಾಗಿ ನಾ ನಗ್ನನಾಗಿ ನಿಂತೆ.

ಏನು ದೇವ ! ಓ ನಾನು ದೇವ ಈ ಭಾನು ದೇವ ಸುಡನೇ
ಚಯಲ ಹಾರಹೊಡೆವಿರಲು ಬಯಲ ಬಯಲಾಯ್ತು ಬಯಲಿನೊಡನೆ
ಸುತ್ತಲೆತ್ತಲೂ ರಮವು ತಮವು, ನಂದಿಸಿತು ನಂಜು ನೋವ
ಗಾಜುಗೊಳವಿಯಲಿ ದೀಪ ಬೆಳಗಿದೊಲು ಬೆಳಗುತಿತ್ತು ಭಾವ.

— — —

ಕಾಣ್ಕೆ

ಸಾಕ್ಷಿಕ ಭೂಮಿಕೆಯೊಳಹ ನಿಲಿಂಪ
 ಭಳಿಜ್ವರವಲ್ಲವು ಸಾಕ್ಷಿಕ ಕಂಪ
 ಚೈತ್ಯ ಶಿಖೆಯೊಳದೆ ಶ್ರೀನಕ್ಷತ್ರ
 ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ ಸಾಹಸ ಕ್ಷೇತ್ರ
 ಕರೆಯಬೇಡವೇ ಜೀವೋದ್ಗೀತಾ
 ಅಪೂರ್ವ ಭಾವದ ನವನವನೀತಾ
 ಹಣ್ಣಲ್ಲವು ಈ ಸ್ವಯಂಭು ಕಣ್ಣು
 ಪರ್ವ ಪರ್ವ ನಿಪ್ಪೈಸತೀ ಗಣ್ಣು.
 ಕಳಿತ ಪದಾರ್ಥವು ಕೊಳೆಯುವದುಂಟು
 ಬೃಹದ್ವಸ್ತುವದು ಬೆಳೆಯುವದುಂಟು.

ಓ ಅಶ್ವತ್ಥಾ ! ಎತ್ತಿಂದೆತ್ತಾ ?
 ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ ನೀರಿನ ಮುತ್ತಾ !
 ಮುತ್ತು ಮೂರ್ತಿಸಲು ಆಯಿತು ಮಗುವು
 ಸ್ತಿಮಿತ ಅಸ್ತಿತೆಯ ಸಸ್ಮಿತ ಜಗವು
 ಆಚೆ ಈಚೆಗೂ ಚಾಚಿದೆ ಕೈಯ್ಯಾ,
 ಕೆಳಗೂ ಮೇಲೂ ನೀಡಿದೆ ಮೈಯ್ಯಾ,
 ಹಿಂದೂ ಮುಂದೂ ತೂಗುತ ನಿಂತೆ
 ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ತುಂಬಿರುವಂತೆ
 ನಿಷ್ಕಲವಲ್ಲವು ನನ್ನೀ ರಾವು
 ಅರಿವು ಎಂಬುದಿದು ಅತ್ತಿಯ ಹೂವು.

ಅಶೀರ್ವಾದವು ನೀಡಿದೆ ಮೇಲೆ :—
 ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯಲೆ ಕಲೆಗಳ ಶಾಲೆ
 ನಿಶಬ್ದದ ಒಳ ತೊಟ್ಟೆಲೊಳಿತ್ತು
 ನುಡಿಯದ ಸೊಲ್ಲನೆ ನುಡಿಸುವ ಗತ್ತು

ಊದಿ ತುಂಬುತಿರು ಅಂತಃಪ್ರಾಣ
 ಅನಿರ್ದೇಶ್ಯದಲೆ ಮನೆಯನು ಕಟ್ಟಿ
 ಬೀಡಾಡಿಯ ಚಂಚಲತೆಯ ಬಿಟ್ಟು
 ಅರಸಗೆ ಬೇರೆಯ ಅರಮನೆ ಬೇಕೆ?
 ಬೆಳಕಿನ ಕುದುರೆಗೆ ಬಣ್ಣಗಳೇಕೆ?

ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲವಿದು ಮೌನದ ಭಂಗ.
 ನಾದ ತರಂಗಿಣಿ ನುಡಿಸು ವೃಂದಂಗ
 ಅಂಗೈಯೊಳಗೇ ಅಡಗಿದೆ ಬೆಟ್ಟ
 ವಧುವಿನ ಸ್ಪರ್ಶಕೆ ವರ ತೆರದಿಟ್ಟ
 ಪಾರ್ವನದಾರೋ ಪಾರ್ವತಿ ಯಾರೋ
 ಕಾಣ್ತೆಯ ನೀಡಲು ಮೇರುವನೇರೋ
 ಬೆಡಗು ಎನ್ನದಿರು ಈ ಬಗೆಯಾಟ
 ನೋಟವೆ ನೈಗೊಂಡಿರೆಯಾ ಮಾಟ?
 ಮಾತಲ್ಲವು ಆಕಾಶದ ತೂತು
 ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಬೆಳಕೇ ಹೂತು.

ವಿತರ್ಕಿ

ಓ ಟರಕ-ಹರಕ

ಮನೆ ಮುರಕ.

ಜಿದ್ದು

ಹದ್ದನೊಪ್ಪದ ಹದ್ದು !

ಇತಿಯ ಮಿತಿ ಮೂರಿದ್ದು .

ಹೆಣದ ಊಟ.

ಕಾಟ, ಏರಾಟ, ಮಾಟ

ದಿಗಿಲು-ಭುಗಿಲು

ಸೇರುವದು ವಿಷಕಾರುವದು

ಕಾರಿದುದನೇ ನೆಕ್ಕಿ

ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವದು

ಕರುಣೆ-ದಯೆ-ಧರ್ಮ--

ಇಲ್ಲವಲಾ ಎಂದು ಮೊರೆಯುವದು !

ಅಜ್ಞಾನಹಂಕಾರ ತೆಕ್ಕಿ-ಮುಕ್ಕಿ

ಬಾಳೆಲ್ಲ ಬಡಿದಾಟ.

ಮರಣ ಮುಕ್ತಿ.

ನಿನ್ನೆ-ಇಂದು-ನಾಳೆ

ಒಂದೆ ಸಿದ್ಧಿ.

ಸ್ಥಲ ಕಾಲ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ

ಹೆಸರ ತಿದ್ದಿ.

ವರ್ತಮಾನವು ಎಂದು ಭೂತ ಭೌತದ ಸುದ್ದಿ

ಶೂನ್ಯಾಂತ-ಸಿದ್ಧಾಂತ-ವೇದಾಂತ

ಕೊರಳ ಗುದ್ದಿ.

ಅದು--ಅಭಾವ.

‘ ನನುಗೆಲ್ಲರಿಗು ಒಬ್ಬನೇ ತಂದೆ— ’ ಅವನೇ ದೇವರೆಂದೆ !

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮರ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಕೊಂದೆ.

ನ್ಯಾಯ ಹೂಡಿಯೆ ಮುಂದೆ ಅನ್ಯಾಯ ತಂದೆ

ಅವರದವರದು ತಂದು-ನಾನೆ ತಿಂದೆ

ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲದ ಟರಕಗೇನು ಮುಂದೆ ?

ಆ ಸಮಾಜು ಈ ಸಮಾಜು

ಕಡಿದಾಡಿ ಬಡಿದಾಡಿ ಹೊಡಿ ಸಲಾಷು.

ಆಗು ಬಾಜೂ

ಗಾಯಕ್ಕೆ ಪಾಯಕ್ಕೆ ಇದೆ ಮಲಾಮು.

ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರು,

ತಲೆಯ ಹಾಕಿ.

ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ

ಹುಚ್ಚಲಾ ! ಬಿಚ್ಚಲಾ

ಎದೆ ಕವಡುಗಂಟು

ಜೀವ ಜೀವಕ್ಕುಂಟು

ಬಾಳ-ನಂಟು.

ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲ ನೀನು

ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲ ನೀನು
ನಿನ್ನ ಪುರುಷ ಯಾವನೋ ?

ನಿನ್ನ ಕೇಳಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ
ಕಂಡು ಉಂಡ ಕಾವನೋ ?

ಕರುಳನೀಯಲಾರನೇನೋ
ಕರುಣಿಸುತ್ತ ಈವನೋ ?

ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡಿ
ಕೆಣಕುವ ಯಾ ದೇವನೋ ?

ಅಲೆಯುತಿಹೆನು ಅಂತರಾಳ
ನಾ ವಿದೇಹಿ ಭೂತವೋ ?

ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ ವಾದ

ಶ್ರೀ ಶಂಕರನಾಣಿ ! ಶಂಕರನೆಂಬುವ ಶಂಕರನಲ್ಲ.

ಅವನೋ ದೇವರ ಕಿಂಕರನು !

ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವ ಮಾಡಲು ಬಂದ

ಆಡುವ ಮಾತುಗಳಾಡಿದನು

ನೋಡುವ ಪರಿಣತಿ ನೋಡಿದನು.

ಹಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದನು :—

“ ನ ಚೇದೇವಂ ದೇವೋ ನ ಖಲು ಕುಶಲಃ ಸ್ವಂದಿತುಮಪಿ ”

ಹಡೆದಾ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸಂಪದವೇನೋ ?

ಜನ್ಮ ಮುಹೂರ್ತದ ಮಾಂಗಲ್ಯ — ?

ಅಜಾತ ವಸ್ತುವು ಜನ್ಮವ ತಾಳಿತು

ಮಾಯಾಮಯದಲಿ ತಾನೂ ಬಾಳಿತು.

ಹೋ ಹೋ ಮಿಂಚಿತು ಕಾರ್ಯ.

ಎಲ್ಲಹನಾ ಆರ್ಯ.

ಕಾಣದಿಹವು ‘ ಶ್ರೀಪಾದ ’

ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ ವಾದ.

— — —

ದೊಂಗಲುನ್ನಾರೂರೇ—ಜಾಗೃತ

ದೊಂಗಲುನ್ನಾರೂರೇ— ಜಾಗೃತ

ಎಚ್ಚರಿದೊಂದೇ ಆಗಲಿ ವ್ರತಾ || ಪಲ್ಲ ||

ಇನ್ನಾರು ನಿನ್ನಂ | ಎಚ್ಚಾ ಕೊಡಾವಣ್ಣಾ

ಹಾದಿ ಐತೀ ಬಲೂ ಖಲೂ ದೂರಾ

ಗಂಟೆ ಬೀಳತಾನ ಅಲ್ಲಿನೆ ಚೋರಾ

ನಿದ್ದೀ ಬ್ಯಾಡ್ರೆಪ್ಪಾ, ಬಂದೀತು ಘೋರಾ || ದೊಂಗಲು....

ಕಳ್ಳಾ ಅಂಬಾವ | ಬ್ಯಾರೇ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಾ

ಅಂವಾ ನಮ್ಮಾಂಗ ನಮ್ಮಾಂಗ ಎಲ್ಲಾ

ಆದ್ರ ಧಂದೇನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾನ ಖುಲ್ಲಾ | ದೊಂಗಲು....

ಅಂದಾನು ಹೆದರಬ್ಬಿಡೊ, ಹೆದರಬ್ಬಿಡೊ ತಮ್ಮಾ

ಐತಿ, ರಾಜ್ಯಾನ ಇದು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಾ

ಬ್ಯಾರೇ ಬರ್ದಾರು ಯಾರು ? ಮಕ್ಕೋ ಸುಮ್ಮಾ || ದೊಂಗಲು....

ಇದ್ದವು ಹರಕೊಳ್ಳಾಕ ಇಲ್ಲವು ಬರ್ದಾರ

ಇದ್ದದ್ದು ಇಲ್ಲದ್ದ್ಯಾವ್ದೋ ಯಣ್ಣಾ

ಮನಸ್ಸಾರ ಹೂಲೀ ಎಬಿಸಿ

ಮನಸ್ಸಾರ್ ತಿಂತಾರ

ದೇವ್ರ ತೆರೀಬೇಕೋ ಕಣ್ಣಾ

ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೈತಿ | ಅಂತಃಕರ್ಣ

ಕರ್ಣನ ರಿಸೇಕನ ಹಾಕಾವು ಕನ್ನಾ

ಬಂದು ಎದ್ದೈತಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರ

ಸ್ವಾಹಾಕಾರಾನ ಬಲು | ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರ ಆಗೈತಿ

ಬಂದೈತ್ತೋ ಗೆಣೆಯಾ ಭಾಳ ಘೋರಾ
ಇಲ್ಲಿ ಸಾರಾದಾನ್ವಸ ಖರೇ ಶೂರಾ || ದೊಂಗಳಲು....

ಅಂಬಿಕಾತನಯನಿಗು ಇತಿಮಿತಿ ಬಿದ್ದೈತಿ
ನೆಂಬಿಕ್ಯಾರೆ ಯಾರ್ಪಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿ
ಪೂಜಾರೀನಸ ಕೂತು | ದೇವರ್ದ ಕದ್ದರ
ಇನ್ನ ಫಜೀತಿ, ಬ್ಯಾರೆ ಯಾವ್ವೈತಿ ?
ಸೋದರ ಭಾವಾ ಹೇಳೂವ
ಚೋದ್ವರು ಚೋದರು ಮಾದರು ಕೂಡ್ಯರು
ಗ್ಯಾಂಗ, ಗ್ಯಾಂಗೀಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ಹೆಸರೈತಿ
ಯಾಲೀ ಧೂಲಾ ಅಂತ, ಹೈದೋಸ ನಡಿಸ್ಯಾರ
ಮನಸ್ಯಾರ್ತಿ ಒಳಗಸ ಕಸರೈತಿ
ಸಾಲಾಸ, ಸಾಲೀಸ ಅಂತ | ನೆಂಟಸ್ಸಿ ಚೆಳಸ್ತರು
ಸೋದೇರು ಭಾನಚೋದ ಮಂದಿ | ಭಾಳ ಬೆರ್ರಿ
ಅಲ್ಲಿ ತುರ್ರಿ, ಇಲ್ಲಿ ತುರ್ರಿ. ಹೊಡದಾರು ನಡವಸ ಗಿರ್ರಿ
ತೂಕಡಿಸಬ್ಯಾಡೋ ಜೋಲಿ ತಪ್ಪಿ || ದೊಂಗಳಲು....

ಮನಸ್ಯಾರ್ತ್ತಂಗ ಕಾಣ್ತಾರಂತ
ಮನಸ್ಯಾರಸ ಅಂತ ತಿಳ್ಳು
ನಿದ್ದೀ ಮಾಡಾಕ ಒಪ್ಪಿಗಿಪ್ಪಿ
ಹುಷಾರ್, ಹುಷಾರ್ | ಗೆಣೆಯಾ, ತಮ್ಮಾ, ಅಣ್ಣಾ
ಜಂಪು ಹತ್ತೀತು ತಪ್ಪೀಸಿ ಕಣ್ಣಾ || ದೊಂಗಳಲು...

ಅದೇ ಬಿಗಿ ಬಂದೈತಿ

ಊರೂರಿಗೆ ಚ್ಯಾ-ಪಾಣಿ
ತಂಬಾಕದ ಹೊಗೆಯು.
ಬತ್ತಲಾಟ ಕತ್ತಲಾಟ
ಸಿನೇಮಾದ ಸಂತೆ
ಹರಟಲಿಕ್ಕೆ ಹಾರ ಸುದ್ದಿ
ಹಿಂದೆ ಕುಂಟ ಬುದ್ಧಿ
ಹೇಸಿ ರೋಸಿ ಓಸಿಯಾಟ
ಕಳ್ಳ—ಭಟ್ಟ ಕುಡಿತ
ಸಿಲೋನ್ ಗೀತ ಕೆವಿಗೆ ಹಿತ
ಕೈಗೆ ವೈಗೆ ತಾಲ.
ತುಡುಗರಾರೊ? ಲೋಭಿ ಯಾರೊ?
ಲಂಚವೆಂದರೇನೋ ?
ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತ ನ್ಯಾಯವೇನೋ ?
ಹೊಡಿ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ
ಬೇಡ ಹಳೆಯ ರಾಡಿ
ಹೀಗಂದರು ತಪ್ಪು
ಹಾಗೆಂದರು ಬೆಪ್ಪು
ಬಂತಣ್ಣಾ ಪಂಚಾಯತಿ
ಇದು ಹಿಟ್ಟರ—ಹೆಜ್ಜೆ,
ಅವರವರಾ ಕೈಯಿಂದಲಿ
ಅವರಾ ತಲೆ ಜೆಜ್ಜಿ
ಬಲಿ ಬಂದನು ಕಲಿ ಬಂದನು
ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವೆಂದು

ಆ ಸತ್ಯವು ಎಲ್ಲಿತ್ತೋ
ಆಗ್ರಹವೇ ಕುಣಿದಿತ್ತು
ನವ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ.
ದುರ್ಯೋಧನನೂ ಸತ್ತನು
ದುಃಶಾಸನ ಸತ್ತ
ಅಪಶಕುನದ ಶಕುನಿಯದೋ
ತಾನೂನೂ ಸತ್ತ
ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿಯು ಕರ್ಣನು
ತಾನೊಬ್ಬನೆ ಅತ್ತ.

ಲಾಡ ಸ್ನೇಹರ ಕೇಳಿ ಲಂಬ ಕರ್ಣ
ಮುಗಿಲಿಗೇ ದನಿ ಎತ್ತಿದೆ.
ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳಬೇಕು
ಕೇಳಿದ್ದೇ ಕೇಳಬೇಕು
ಸಂಸಾರ ಹಿಂಗೈತಿ
ಸಾರ್ ಐತಿ
ಗಟಾರ್‌ನೂ ಐತಿ
ಯಾರಿಲ್ಲಂದಾರು.... ?
ಅದೇ ಬಿಗಿ ಬಂದೈತಿ.

ಛಂದ-ಬಂಧ

ಛಂದವನರಿತು, ತಂತ್ರವ ಬಳಸುವದೇ ಬಂಧ.

ಇದೆ ಬಾಳಿದ ಸಂಬಂಧ.

ಬೇರಿಲ್ಲವೋ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಯುಕ್ತಿ.

ವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ವಾಕ್ಯದ ಭಕ್ತಿ

ಅದು ಭಗವಂತನ ಶಕ್ತಿ

ಬಾ ಬಂಧು

ಸಾನೂ ನೀನೂ ಒಂದು

ಬದುಕುವರೇ ಕೊಂದು ?

ಸಾವಾರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ?

ರೂಪ ವಿಕಾರವು ಹಲವು ಪ್ರಕಾರ

ಅಳಿವಿನತ್ತ ಬೆಳೆಯುವದೊಂದಂದ

ಉಳಿವಿನಲಿದೆ ಇರವಿನ ಅರಿವಿನ ಚೆಂದ

ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬೆದರಿ, ಮುರಿಯದಿರಣ್ಣ.

ಮೈಮುರಿದೇಳುತ್ತಿದೆ ಭೂಮಿಯ ಬಣ್ಣ.

ಕಾಣದೆ ಕಣ್ಣ ?

ಹಸಿರಲ್ಲಡಗಿದೆ ನೆಲದಿದೆ ಹಸಿರು.

ಬಾನಿನ ನೀಲಿಯೊಳಿಳಿದಿದೆ ರವಿಯುಸಿರು

ಆ ಕಾವಿನಲೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಕಾಮು.

ರತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಪ್ರೇಮ ?

ಶಿವಗೌರಿಯ ನೇಮ.

ಸತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪತಿಯಿಲ್ಲ,

ಸಂತತಿಯಾ ಗತಿಯಿಲ್ಲ.

ಬಂಧದೊಳಿದೆ ಸಂಬಂಧ
ಸಹಜೇವನ ಸಖಭಾವನ
ಇದೆ ಸಭ್ಯರ ರೀತಿ
ಕುಂಟಲಿಯರ ಕುಟಿಲತೆಯಲಿ
ಮೂಡುತ್ತಿದೆ ಭೀತಿ.
ಹೃದಯಕ್ಕೆದೆಯನು ತೆರೆವುದು
ನಿರ್ಮಲತೆಯ ನೀತಿ
ಛಂದವು ಬಂಧವು ಕೂಡಿದೆ
ಮುಕ್ತತೆಯೂ ಗೀತಿ.
ಸಮತೂಕತೆ ಎರಡಾಗಿದೆ
ಒಂದಿರುವಾ ಜಾತಿ
ಕರಡಾಗಿದೆ ಬರಡಾಗಿದೆ
ರಸರಹಿತಾ ಪ್ರೀತಿ.

ಅನುಭವ

ಆಚಿಗಿತ್ತು— ಏನೋ !
ಈಚಿಗಿದ್ದೆ,—ನಾನೋಸ !

ಇತ್ತು, ಇದ್ದೆ—
ಸುತ್ತುನಿದ್ದೆ :
ನಿಸ್ತರಂಗ ಭವವೋ ?
ಇದೇ ನವೋ ನವವೋ
ನೆನೆವಿನಂತೆ ಕಂಪಿಡುತಿದೆ
ಭವದ ಹಿಂದೆ ಅನುಭವ
ಕೌತುಕಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೆರೆದವೋ
ಅನಿಸಿಕೆ ಇದೆ ಲವಲವ.

‘ ಸೀನ-ಸೀತ ’

ನೀವೆ ಹೇಳಿ ಇದು ಯಾವ ಸೀನು ?
ನವ್ಯಕ್ಕು ಬಲು ನವೀನು — ನಾವೆಲ್ಲ !
ಓ ! ಇದು ಹಳೆಯ ಜೊಲ್ಲು
ಆದರೂ ಈ ಸೊಲ್ಲು
ಅಲ್ಲಿ—ಗುಲ್ಲು—

* * * *

ಪ್ರಾಸ ಜೋಡಿಸಬೇಡ
ಹೊಡಿ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ
ಊರ ಮುಂದಿದೆ ಹಳ್ಳ
ಅಲ್ಲಿ ತೊಳೆ ರಾಡಿ !

* * * *

ನೆಗಡಿ ಜೋರಾಗಿತ್ತು
ಮೂಗು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು
ಮನೆಗೆ ಬಂದವ ಸೀನನು
ಅವನೆದುರು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸೀತಳು— !
ಒಂಟಿ ಸೀತಳು—ವಿರಹ ಕಾಲವನು
ಕುಂಟೆಗೋ ಕೂರಿಗೋ ಹಲಹಲ ಎಂದು.
ಕಳೆದು ಕಂಡದ್ದಾಯ್ತು ಬೆಳುದಿಂಗಳು
‘ ಅನಿ ಸೀನದು ’ ಎಂದು ತಾ ಬುದಿಂಗನೆ ಬಂದು
ಎದುರು ನಿಂದಿರೆ ಕಂಪ !
ಖಂಬ—ದೀಪಸ್ತಂಭ !
ಸೀತಳಿಗೆ ಶೀತ ವಿಪರೀತ

ಆದರೂ ಜ್ವರವು---ಕಾವು

‘ ಸೀನ-ಸೀತ ’

ಇಬ್ಬರೇ ಇಬ್ಬರು ತಾವು

ಆದರೆ, ಸೀನನೇ ಸೀತ

ಒಂದು ! ಎರಡು !

ಇದು ಪ್ರೇಮ—ದಾಂಪತ್ಯ ಮಿಲನದ ಯೋಗ

ಜರ್ರನೇ ಜ್ವರವಿಳಿದು

ತಪತಪನೆ ತೊಳೆದು ಹೋಯಿತು ತಾಪ

ಪಾಪ !

ಭೀತ ಸೀತಳ ಮೈಯ್ಯು ಹಗುರಾಯ್ತು

ಶೀ—ನೀ ! ?

ಎಂದು ಒಡನುಡಿದಿತ್ತು

ಉಸಿರಿನ ಧೂಪ.

— — —

ಇದ್ದಾಂಗ ಇತ್ತು ಎಲ್ಲಾ

ಬೆಳ್ಳಿಂಗ್ಯ ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಅಂಗಳ ತುಂಬ
ಅಂಗಳ ತುಂಬಿತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಂಗ್ಯದಿಂದ
ಇದರಾಗ ಅದೇ ಬಿತ್ತೋ
ಅದೇನೆ ಇದರಾಗಿತ್ತೋ.

ಕನಸಿನೊಳಗೆ ನಾನಿದ್ದೆ
ಅಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೊರಬಿದ್ದೆ.
ರೆಕ್ಕೆಯಾಗಿ ಬಯಲಾಗ
ಹುಡುಕಾಡಿದೆ.

ನನ್ನೊಳಗೆ ಕಂಡನೇನೋ
ಕಂಡೊಳಗೆ ಇದ್ದನೇನೋ
ಇದ್ದಾಂಗ ಇತ್ತು ಎಲ್ಲಾ
ಇದ್ದಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲೆ.

ತಿಳಿನೀರ ತಳಾ ಕಂಡು
ತಿಳಿದಿದ್ದೆ ನಾನು ಬಲ್ಲೆ—
ಎಲ್ಲೆ ನೀರ? ಎಲ್ಲೆ ನಲ್ಲೆ ?
ಅನುಭವದ ಕಲ್ಪದಲ್ಲೆ
ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ಸತ್ಯದ ನೆರಳೊಂದು
ಸುಳ್ಳಿನ ತಿರುಳಿನ್ನಾಂಗ
ಮೆರಿದಾಡತಿತ್ತು ನಾನು
ಹರಿದಾಡಿದಾಗ.

ತೋರಿಧಾಂಗ ಹೊಳೇತದ
ನೋಡಿದಾಗ ಮೂಡಿ ಭಾವ
ಮೂಢ ಭಾವ ಅಂದರೇನೊ
ತಿಳಿಯದ ಮಾತು.

ಬಾ ಬೇಗ

ಓ ಮೇಘರಾಜ ಘನ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾ ತೇಜ
ಓಜೆಗುಂದಿದನಿಂದು ರವಿರಾಜ, ಆ ಗ್ರೀಷ್ಮ
ಭೀಷ್ಮ ಭಾಸ್ಕರತೆ ಎಂದೋ ಮಸಳಿ, ನೀ ಬಂದೆ
ತಂದೆ ಜೀವನದಾಶೆ, ಕೃಷಿಕರೀಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ
ಸ್ಫುರಿಸೆ ಚಾತಕ ಭಾಷೆ, ರಿಕ್ತ ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಗ-
-ರ್ಜಿಸಬೇಡ; ಸುಪ್ತ ಬೀಜವು ಬೇಡದೇನೊ ಜೀ-
ವನ ಮೋಕ್ಷ, ಅಗೊ ಅಲ್ಲಿ ಏಕಾಕ್ಷ ದಾಂಪತ್ಯ
ಕರಿಕರೆಯೊಳೇಕೊ ಕರೆಯುತ್ತಿಹುದು ಬಾ ಬೇಗ.

ಓ ಘನವೆ ಜೀವನವೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳಿಂತು
ಸಾಕ್ಷಿಕನ ತೆರದಿ ಸಂಚರಿಸುವರೆ? ಇಳಿಯಣ್ಣ;
ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಲಿ ಫಲ ರುಚಿರ ಗಾತ್ರ ಸತ್ಪ್ರಾತ್ರ
ಬಾಂಬೊಲದಿ ಬರಿದೇನು ಇಂದ್ರಚಾಪದ ಬಣ್ಣ.

ದೃಶ್ಯಕು ಅದೃಶ್ಯಕ್ಕು ಕೊಡುಕೊಳೆಯೆ ಚಿಂದ
ಜೀವಕು ಅಜೀವಕ್ಕು ದೈವಿಕವೆ ಬಂಧ.

ಜೀವಸ್ವರ್ಶ

ಇರುವು-ಅರಿವಿನಾ ಹರವೆ ನಮ್ಮ ಕಟುವಾಗಿ ತಾಯಿಯಾಗಿ
ಮೂರನೊಂದರಲಿ ಪಿಂಡಗೊಳಿಸುವಾ ಗುರುವೆ ಜಾಯಿಯಾಗಿ.
ಸೀಮವನ್ನು ನಿಸ್ಸೀಮದೊಡನೆ ಹುದುಗೊಳಿಸಿ ಮಾಯಿಯಾಗಿ
ಜೀವ-ಪುಷ್ಪದೊಳೆ ಫಲಿಸೆ ಪಕ್ವತೆಗೆ ಬರಲಿ ಕಾಯಿಯಾಗಿ ||

ಕಾಯ ಕಾಣುವದು ಜೀವ ನೋಡುವದು ಭಾವ ತೋರಲುಂಟು.
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಈ ಪಸರ ಬೆಳೆದರೂ ಐಕ್ಯ ಬೇರೊಳುಂಟು
ಸಮತೆ ಕಾಯುವಾ ಮಮತೆಯೊಂದು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟು ಮೂರೊಳುಂಟು.
ಒಂದರಲ್ಲಿಯೆ ನೂರು ಸಾಸಿರದ ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಗಂಟು ||

ತನುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನತನದ ನೆಲೆಯಾಗಲೆಂದೆ ತಾನು
ತೊಗಲು ಮೈಯ್ಯೊಳೆ ಅರಿವು ನುರಿಯುವದು ಅಗಿ ಹೋಗಿ ನಾನು.
ಬಾನೆ ಹೊಲವಾಗಿ ಬೆಳಕಿನೊಲವಾಗಿ ಬೀಜನಾದ ಭಾನು.
ಭಾವರಾಣಿಯೇ ಜೀವ ಜಲವನೇ ಮಾಡುತಿಹಳು ಜೀನು ||

— — — — —

ಯಾರೇ.... ?

ಇದು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲ,
ಎನೋ ಬೆರಿಕಿ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತುರಿಕೆ ಬಂದದ ಮುಂದ
ಇರಬೇಕು ಎನೋ ಇತಿಹಾಸ ಹಿಂದ.

ಹೀಂಗಾದರ ಹ್ಯಾಂಗ ಅನಬ್ಯಾಡ
ಇದ್ದಾನ ಶಿವಾ ಮ್ಯಾಲ
ಶಕ್ತಿ ಅಟಂತ
ಭಲೆ ಭಲೆ ಜನರು ಮುಣುಗ್ಯಾರ
ಶಿವ ಶಿವಾ ಕೊನಿಗೆ ಅಂದಾರ.

ಈ ಸೆರಗು ಹರಕೊಂಡ ಸಗತಿ
ಬಾಳೆ ಬಿಟ್ಟೈತಿ
ಇದಕಿಲ್ಲ ಕೊರಳ ಗುಳದಾಳಿ
ಬೆಂದಿಲ್ಲಿದರ ಬ್ಯಾಳಿ
ಬೀದಿ ಗೂಳಿ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿತಿ
ಇದರ ಕೊನೀ ಗೊತ್ತೈತಿ.

ಶಿವದಾಗ ಕಟ್ಟೈತಿ ನಮ್ಮ ಮನಿ
ಶಕ್ತಿ ಅಲ್ಲೆ ಸನಿ.
ಕೆಲವರ ಗುಡಿಸಲು ಶೂನ್ಯದ ಬಯಲಾಗ
ಅವರವರ ಸತ್ಯ ಅವರವರ ಪಾಲು.

ಕೂಡಿರತದ ಹಾಲೂ ನೀರು
ಹಂಸಕ್ಕ ಗೊತ್ತು ಆ ಬೇರು
ಮಲ ಬ್ಯಾರೆ ಕಮಲ ಬ್ಯಾರೆ
ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಅದು ಯಾರೆ ಯಾರೆ ಯಾತೆ.—

— — —

ರಿವಿರಬೇಕು

ಕುಳವೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು
,ಯು ಯಾಕಾಗಿತ್ತು ?

ಅದರಾ ಸುಂಕಾ---

ಇದರೀ ಬಿಂಕಾ—

ಮೈ ಮೈಗೂ; ಹೂ ಹೂವು ಹೂವಿಗೂ.

ಅನುಭವಿಸಿದ ಮನ ಮರೆತಿತೇನು?

ತುರಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೆ ತೀರದ ತುರಿಯು.

ಯಾ ಮಳೆ ಹನಿಗೇ ಹುಳ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು.

ಬೇರೆಯದಕ್ಕೋ ಕಟ್ಟಿತು ಮುತ್ತು.

ಪಾತರಗಿತ್ತಿಗೆ ಹೂವಿನ ಮುತ್ತು;

ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಸಿಂಪಿನ ತುತ್ತು;

ಕಂಬಳಿ ಮುಸುಕಿನೊಳೇನೇನಿತ್ತೋ

ಕುಣಿದಾಡುವ ಹುಳ ಹೊರಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಹುಳ ಹುಟ್ಟಿಸುವಾ ಕಾಲವ ನೂಕು

ಹುಳವ ಹೊಡೆಯುವಾ ಬಿಸಿಲೂ ಬೇಕು.

ಬಾನ್ದಿಲೆ ಹಸಿ, ಬಾನ್ದಿಲೆ ಬಿಸಿ.

ನೆಲದ ಬೀಜಗಳಿಗದೆ ಬಯಲು.

ಬೆಳೆಸುವ ಬಯಕೆಗೆ ಅರಿವಿರಬೇಕು.

ಸಾವನು ನೂಕದು ಹುಸಿ ಹುಯಿಲು.

— — —

ಗಣಪತಿರಾಯಾ

ಜಯದೇವಾ ಜಯದೇವಾ ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿರಾಯಾ
ಭಯಕಾರಕ, ಭಯಹಾರಕ, ಓಂಕಾರ ಕಾಯಾ || ಜಯದೇವಾ ||

ಜಗದಂಜೆಯ ವೈಮಣ್ಣಲಿ ಮೂಡಿದ ಮೂರುತಿಯೆ
ವೃಗಧರ ನೋಡಿದ, ಮಾಡಿದ ಬೇರೆಯ ಆಕೃತಿಯೇ
ಚಿಗುರಾಗಿದೆ ನಿನ್ನಾಲಿಗೆಯಲಿ ದಿನ-ದಿನ ಶ್ರುತಿಯೇ
ಹಗಲಾಯಿತು ನಿಂಸೆನಪೇ, ಸುಳ್ಯಾಯಿತು ವೃತಿಯೇ || ಜಯದೇವಾ ||

ಗಣನಾಯಕ, ಕವಿಗಾಯಕ, ಜನತ್ರಯಕ ಸಿರಿಯೇ
ಗುಣವರ್ಧಕ, ಖಲವರ್ಧಕ, ಸುರಸ್ಪರ್ಶಕ ದೊರೆಯೇ
ಅಣು ಅಣುವೂ ತೃಣರೇಣುವು ಗುಣಗಣವೆಂದರಿಯೇ
ಕ್ಷಣ, ಕ್ಷಣವೂ ನಾ ಸಿದ್ಧನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜೀರಿಯೇ || ಜಯದೇವಾ ||

ಮೋದಕ ತುಂಬಿದ ಬಸಿರಲೆ ನಡಿಸಿರುವೆಯೋ ನೃತ್ಯ
ಬೋಧಕ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬರೆವುದು ಮೌನದ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಶೋಧಕ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಯು ನಿನ್ನದೆ ಶತಕೃತ್ಯ
ನಾದದ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವೆ ನಾ ನಿನ್ನಯ ಭೃತ್ಯ || ಜಯದೇವಾ ||

— — —

ಹೇ ರಖುಮಾಕಾಂತಾ

ಶ್ರೀ ವಿಠಲ ಜಯವಿಠಲ ಹೇ ರಖುಮಾಕಾಂತಾ
ಭ್ರಾಂತಿಯು ಹರಿಯಲಿ ನಮ್ಮದು, ಅಕ್ಷಯ್ಯ ಶಾಂತಾ || ಜಯದೇವ ||

ಚಂದ್ರಭಾಗೆಯು ಬಂದು ಕೂಡಲು ಭೀಮೆಯನು
ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಸೀಮೆಯನು
ಭಕ್ತರಿಗಾಗವತರಿಸಿದೆ ನೀನೋ ನೀಸಂಗ
ಮಾನವರೊಲು ಕಂಡರು ನೀ ನಿಂತಿಹೆ ಅಭಂಗ || ಜಯದೇವ ||

ಭೇದಾಃಭೇದವೆಂದು ವಿರೋಧವು ಎದ್ದು
ಸಮಷ್ಟಿ ಒಡೆದಿದೆ ದ್ವೇಷವೆ ಗೆದ್ದು
ವ್ಯಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜೋಡಿಸುವೆ
ಕರ್ಣಾಟಕ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವ ಒಂದು ಗುಡಿಸುವೆ || ಜಯದೇವ ||

ನಿನ್ನ ನಾಮದಲ್ಲೂ ಭಕ್ತರದೇ ಕೀರ್ತಿ
ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸ್ಫೂರ್ತಿ
ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವು ಸುಖಧಾಮ
ನಿನ್ನ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷೇಮ || ಜಯದೇವ ||

— — —

ನ್ಯಾಯ—ಕಟ್ಟಳೆ

ಎಲ್ಲೊ ನ್ಯಾಯ—ಕಟ್ಟಳೆ
 ನಡೆದು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ
 ಅನ್ಯಾಯಕೆ ನಿಂತಿತು
 ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು
 ಅದೇ ನ್ಯಾಯ ಸಾಗಬೇಕು
 ಯಮಧರ್ಮನ ವರಿಗೆಯೂ
 ಝುಗ್ಗು, ಭುಗ್ಗು—ಬಗ್ಗು ಕುಗ್ಗು
 ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುಳಿವ ಹಿಗ್ಗು
 ಸದಾಕಾಲ ಡೋಗ್ಗು ಡೋಗ್ಗು
 ಎನುತಿದೆ ಆ ಪಲ್ಲವಿ
 ಝುಗ್ಗು, ಭುಗ್ಗು; ಝುಗ್ಗು ಭುಗ್ಗು
 ಹಿಂದೆ, ಇಂದೆ, ಮುಂದೆ
 ಗತಿಯೊಂದೇ, ಬಂದೇ
 ಹೋಗುವ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ
 ಮರಳು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ,
 ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಟ್ಟಿದೆ
 ಗತಿ ದುರ್ಗತಿಗಳಿದಿದೆ.

— — —

ಜೋ-ಅರಿವು

ಮಾಟ, ಮಾಟ, ಇದು ಯಾವ ಆಟ

ಈ ಬಟಾ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ.

ಅಚ್ಚ ಅರಿವು ಬರಿ ಬಚ್ಚ ಅರಿವು

ಹೊಸ ಹೊಚ್ಚ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ.

ಅರೆ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಮರೆ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ

ಹೊರ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ನೀನು

ತೆರೆ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಬರೆ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ

ಕೊರೆ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ನೀನು.

ಮುರಿವರಿವಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆವರಿವಿನಲ್ಲಿ

ನೆರೆವರಿವಿನಲ್ಲಿ ನೀನು

ನುರಿವರಿವಿನಲ್ಲಿ ನೊರೆವರಿವಿನಲ್ಲಿ

ತೊರೆವರಿವಿನಲ್ಲಿ ನೀನು.

ನೆಲದರಿವಿನಲ್ಲಿ ನೀರರಿವಿನಲ್ಲಿ

ಉರಿವರಿವಿನಲ್ಲಿ ಅನಿಲ

ಬಾನರಿವಿನಲ್ಲಿ ತಾನರಿವಿನಲ್ಲಿ

ಹರಿವರಿವಿನಲ್ಲಿ ಅನಲ.

ಅನಲ, ಅನಿಲ ಸಂಯೋಗದಲ್ಲಿ ಗೋ-

-ಪುರವ ಕಟ್ಟಿ ಅರಿವು

ಮರೆವಿನೊಂದು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯ

ಕಟ್ಟಿಹುದು ಬಯಲ ಇರವು.

ಹರವೆ ತಗ್ಗುತಿದೆ; ಹರವೆ ನುಗ್ಗುತಿದೆ
ಹಿಗ್ಗುತಿಹುದು ಹರವು
ವೊಗ್ಗು ವೊಗ್ಗಾಗಿ; ಅರಳು ಅರಳಾಗಿ
ಹರಳುಗೊಳುವ ಇರವು.

ಅರಬು ಏಕೆ? ಬರಜೀಕೆ? ಮರವೊ? ಓ
ಅರಿವೆ ಅರಿವೆ ಇಹುದು
ಸ್ವರದ ಮೂರ್ಛನೆಗೆ ರಾಗ ಲಯದ ಕಲೆ
ತಲೆಯ ತೂಗುತಿಹುದು.

ತಾ ಎಂದ ಅರಿವು ಬಾ ಎನುವ ಅರಿವು
ನಾ ಎನುವ ಅರಿವು ಇಳಿದು
ಜೋ ಎನುವ ಅರಿವು ಭೋ ಎನುವ ಅರಿವು
ಬರುತಿಹುದು ತನುವ ಕಳೆದು.

ಭರತ

ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ವೀಳ್ಯವೆತ್ತಿದನು
ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಭರತ
ತಂದ ತಂಬುಲದ ಹಾಗೆ ಉಗುಳಿದನು
ತನುವ ರಸಿಕ ವಿರತ.

ಎಂದು ಹೋದನೋ ಎಂದು ಇದ್ದನೋ
ಲೇಖ ಅಡಗಿ ಇಹುದು
ನೆಲದ ನರುಗಂಪಿನಂತೆ ನೆಲೆಸಿದಾ
ಕೀರ್ತಿ ಇಡಗಿ ಇಹುದು.

ಭರತ ಖಂಡವಿದು, ಭಾರತೀಯ ಸಂ-
-ತತಿಯು ಅಮರವಾಗಿ
ಅವನ ರಸಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ ಹಬ್ಬತಿದೆ
ಈಗು ಕಮರದಾಗಿ.

ಅರಸನಂತೆ ಮನೆಮನೆಯ ಪುರುಷ
ರಸವಂತನಾಗಿ ಬಾಳಿ
ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೇ ರಸಮಯವ ಮಾಡನೇ
ದಿವ್ಯ ದೇಹ ತಾಳಿ?

క్షೇత్ర మరೆಯదిదీ, బీజ మరేగి ఇదీ.
కల్పవృక్షವಾಗಿ
ಸರಿಮುಹೂರ್ತ ಅಂಕುರಿಸಿ ತರದೆ ಅದು
ಬರದೆ ಲಕ್ಷವಾಗಿ.

ಭೂಮಿ ಬಂಜೆಯೇ? ಬೀಜ ಬರಡೆ? ಪಡೆ—
—ದದ್ದು ಕೂಡಿ ಬರದೇ?
ಒಕ್ಕಲಾದ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ತಪವು ರವಿ—
—ಯಾಗಿ ಮೂಡಲಿರದೇ?

— — —

ಶಾರದೆಯೇ !

ಜಯದೇವಿ ಜಯದೇವಿ ಜಯ ಶ್ರೀ ಶಾರದೆಯೇ
ನಾಲಗೆ ರಂಗವ ಮಾಡಿದೆ, ಮನೆ ಮಾಡಿದೆ ಎದೆಯೇ || ಜಯದೇವಿ ||

ಮೌನದ ಬಸಿರೊಳಗೆದ್ದಿಹ ನಾದದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳು ಜೋ ಜೋ ಅಡುವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ
ವೇದದ ಮಂತ್ರವ ವಾದವ ಮಾಡುವ ತಲೆಯಲ್ಲಿ
ನೀರೋ ನೀರೆಯೋ ಎನುವೊಲು ಇಹ ರಸ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ || ಜಯದೇವಿ ||

ಬ್ರಹ್ಮನು ಅದನು ಮುದುಕನು, ಅವರು ಅಮರತನು
ರಸವತಿಯನು ಒಳಗೂಡಿರೆ ಸಂಜೀವನಯುತನು
ಮಾತಿನ ಮಳೆಯೊಡ ಬರುವನು ಭಾವದ ಮಾರುತನು
ನಿನ್ನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವ ಸಾರಸ್ವತ ಸುತನು || ಜಯದೇವಿ ||

ವೀಣಾಪಾಣಿಯೆ, ವಾಣಿಯೆ, ಓ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾಣೀ
ಮರೆವನು ಹೊಡೆದೊಡಿಸಿ ಕೊಡು ಹೊಸ ಅರಿವನು ಜಾಣೀ
ನೀ ಹಾರಕ ವಸನೇ, ಶತ, ಶತ ತಾರಕ ವೇಣೀ
ನವಕಲ್ಪದ, ನವಕಲ್ಪನೆ, ನವನಾಕಶ್ರೀಣಿ || ಜಯದೇವಿ ||

— — — — —

ಬೆಳಗಬೇಕು

ಇರುವು ಅರಿವಿನೋಳು ಹರವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ
ಹಿಗ್ಗಿ ನೊಂದು ಬಟ್ಟೆ
ಬೀಜ ವೊಳತು ಹೂತಿರಲು ಕಂಪು
ಅದು ಏನು ಕಣ್ಣು-ಕಟ್ಟೆ ?

ಮೈಯ ಗೊರಟದಲಿ ಉಸಿರು ಚಿಗುರತಿದೆ
ಬಗೆಯ ವೊಗ್ಗು ಹೂತು
ಅರಿವು ಕಾತು ಹಣ್ಣಾಗುತ್ತಿದುದು ಒಳ-
ಹಿಗ್ಗಿ ಬೀಜ ಬೀತು.

ಬೀಜದಲ್ಲೆ ಅಡಗಿದುದು ಮರವು ಮರ-
-ದಲ್ಲೆ ಅಡಗಿ ಬೀಜ
ತೇಜವೆಂಬ ಬಸಿರಲ್ಲೆ ಕತ್ತಲಿದೆ
ಕತ್ತಲಲ್ಲೆ ತೇಜ.

ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಗಬೇಡ ಕಣ್ಣಾಗು
ಗುಪ್ತ ತೇಜ !
ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ ನೀ ಕರಗಬೇಡ ಅವ
ಬೆಳಗಬೇಕು ರಾಜ !

ವೆಂಕಾ

ವೆಂಕಾ..... ?

ಮೊದಲೇ ಡೊಂಕಾ

ಬಹಳ ಬಿಂಕಾ

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮಾತು

ಬರಿ ತೂತು, ತೂತು.

ಕತ್ತಲೆಯು ಇವನ ಮನೆ

ಜಿಳಕು ಕನಸು.

ಇವನ ತಕ್ಕಡಿಗಿಲ್ಲ ಸರಿದಂಡಿಗೆ

ಇವನು ತಿನ್ನುವದು ಕನಸಿನ ಮಂಡಿಗೆ

ಇವನ ಮಾಪು

ಭಾಪು, ಭಾಪು.

ಇವನ ಕಣ್ಣಿನ ಚೂಪು

ಶುದ್ಧ ಬೇವಕೂಪು

ಎನೋ ಕಾಣುತ

ತಾನು ಎಲ್ಲೋ ಹೊಕ್ಕು.

ಇತ್ತು ಜೇಡನ ಬಲೆಯು

ಇರಲಿಲ್ಲ ಜೇಡ.....

ಆದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಇವನು ಸಿಕ್ಕು

ಒದ್ದಾಡಿದಾ, ಜಿಗಿದಾಡಿದಾ

ಕಾಲ್ಪಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಾ ಕೈಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಾ

ಕಣ್ಣಿಗಿದೆ ಕಟ್ಟು

ಗೋಣಿಗಿದೆ ನೇಣು

ಯಾವುದೋ ದಾವಣಿಯು ಹಾದಿಯುದ್ದಾ,

ಬಿದ್ದಾ — ಎದ್ದಾ
ಕೊರಳಿಗಿದೆ ಗುದ್ದಿ
ಬಾಯಿಗೆ ಮಕಾಡಾ
ಯಾರೊ ಅಂದರು ಬಡವಾ
ಯಾರೊ ಅಂದರು ಭಡವಾ.
ಬಿದ್ದ ಗೂಳಿಗೆ ಅಳಿಗೊಂದು ಕಲ್ಲು
ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಕೊಳಕ
ಅಂತೆ ಹುಳಕ.
ಒಂದೆ ಮಗ್ಗುಲಿಗಿಲ್ಲ ಇವನ ನಿದ್ದೆ
ಗಡಬಡಾ
ಧಡಸಡಾ
ಲಡಬಡಾ
ಕನವರಿಕೆ, ಬಡಬಡಿಕೆ,
ಇಲ್ಲೊಡಂಬಡಿಕೆ.
ಬಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಯುದ್ಧ
ಕನಸಿನಲಿ ಸತ್ತರೂ
ಎಚ್ಚರದೊಳೆದ್ದಾ.

ದೃಷ್ಟಿ-ಸೃಷ್ಟಿ

ಯಾವ ದಿಗಂತದಿ ಏನು ಮೂಡಿತೋ
ನೋಡಿತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿ.
ಕಾಂಬ ಕಣ್ಣುಗಳ ಗೊಂಬೆಗಳಲಿ ಅದು
ತೋರಿತಾಗ ಸೃಷ್ಟಿ.

ಮಾತು ಕಟ್ಟುತಿದೆ ನಾಟ್ಯರಂಗವನು
ಭಾವ ಪಾತ್ರವಾಗಿ
ಹೃದಯ ವೇದ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಸೃಷ್ಟಿ
ಸಂತುಷ್ಟಿಗಾತ್ರವಾಗಿ.

ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಯಲಿ ರಿಂಬೆ ರಿಂಬೆಯಲಿ
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೂವು
ಮೂಲ ಒಂದು ಹಲಸರ್ವನಾಮ
ಆ ತಾವು ನಾವು ನೀವು.
ಅಂಕಿತಕ್ಕೆ ಅಂಕಿತತೆ ಇರಲಿ
ಸದ್ಭಾವ ಮುದ್ರೆ ಬೇಕು.

ಚಿಗುರು-ಬೆಳಕು

ಇದು ಸುಖಸ್ವರ್ಗ. ಮೈಗೊಂಡು ಬಂತು
ಇದು ಸೂಸಿ ಬಂದ ಹರ್ಷ
ಮಗುಗಳಾಗಮನ ಜೀವ ಸಂಗಮನ
ಜಗಕೆ ಪುಷ್ಪ-ವರ್ಷ.

ಮನದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲಿ ಮಲೆತ ತಮ
ಶಮನಗೊಳಿಸಲೆಂದು
ಬಳಿಗೆ ಬಂತೊ ಈ ಚಿಗುರು-ಬೆಳಕು
ಮನೆಮನೆಯನುಳಿಸಲೆಂದು.

ದೇವ ಮನದ ಸ್ಥಿತಬಿಂದು ಒಂದು
ಒಂದೊಂದು ಮನೆಗು ಬೇರೆ.
ಜೀವಜಾತ್ರೆಯಲಿ ದಿನಂಪ್ರತಿಯ ತಿವ-
-ರಾತ್ರಿಗಿಹುದೆ ಮೇರೆ ?

— — —

ಮುಖ ಮಂಟಪ

‘ ಒಗಟಾ ’ ಎಂದರು
ಇದನು ಒಡೆಯಬೇಕಲ್ಲ ?
ತರಬೇಕೆ ಬೇರೆ ಕಲ್ಲಾ
ತಲೆಯೆ ಇರುವಾಗ !
ಇದಿರಿತ್ತು ಬಂಡೆಗಲ್ಲು,
ಮೇಲಿತ್ತು ಚಿತ್ರಾ;
ಕೆಳಗಿತ್ತು ಬರೆಹಾ;
ತಲೆಗಿತ್ತು ಕೊಂಬು
ಎತ್ತೆನ್ನಬಹುದೋ ?
ಲಂಬಕರ್ಣಾ....
ಜೋಲು ಹೊಳ್ಳೆಯೋತ್ತು ಅದರ ಮರ್ಜಿ
ಹಿಂಗಾಲಿನೊಳಗಿತ್ತು
ಅದರ ಕಸರತ್ತು.
ಅದರೂ ಎತ್ತಿನದೆ ಹಿಂಭಾಗದಂದ
ಕಾಲ ಕೆದರುವ ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲ ಮುಂಭಾಗ
ಅದರೂ ಕೊರಳು ಇದೆ ಎತ್ತಿನಂದ.
ಎಷ್ಟು ಮಿಶ್ರ....
ಯಾ ಕತ್ತಿ ಕೆತ್ತಿದನೋ
ಕತ್ತೇಬಜೇ ?
ಏನೋ ಇರಬೇಕಲ್ಲ ಗುಪ್ತ ಕಂಠಪ್ರಾಟಾ,
ಹಿಕ್ಕಮತ್ತಿನಾಟಾ.
ಚಿತ್ರದಷ್ಟೇ ತಿರುಗುಮುರುಗು ಲೇಖಾ.

ಎತ್ತೋ ಕತ್ತೆ ???!!....
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆ ನಿಂತಿಹವು ಬೊಂಕ ಮುಣಿಸಿ
ಉದ್ಗಾರ ಸರಿದಿಹವು ಸೆಟೆದು ದೂರ.
ಆಹಾ ಮಹಾ ವಾಕ್ಯ
ಯಾವ ವಿಧಿಯೋ ?
ಶ್ರಿಯೆಯು ಸುಪ್ತ; ಕರ್ತೃ ಗುಪ್ತ.
' ಎತ್ತಲೋ ಕತ್ತಲೊ '
ಈ ನೂಕ ಮುಂಡಿಗೆಯ
ಎತ್ತಿದನ ಜಾಣ.
ಇರಿಹಾಡಿ ಕೊಂಬನೋ ತಾನೆ ಕೋಣ.
ಸರ್ಪಕಾವಲವಿರಲಿ ಪೈಲವಾನ
ಸಡೆದ ಧೈವಾನ !

ಜಯಂತಿ

ಭೂಮಿಯೊಡನೆ ಕಾಲ ಕೂಡ

ತಿರುಗಿ ಮರುಳಿ ಬರುತ್ತಿವೆ.

ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ ನಿನ್ನ ಮರ್ಮ

ತಿಳಿಯುವುದೇ ಮರೆತಿದೆ.

ಪರಸ್ಪರರ ತಪ್ಪು ಕಂಡು

ಒಪ್ಪ ಹಾರಿ ಹೋಗಿದೆ.

ಬಾ ಜಯಂತಿ, ಹೋ ಜಯಂತಿ

ಹಳೆಯ ಲೆಕ್ಕ ಸಾಗಿದೆ.

ಪಕ್ಷ ಭೇದ ನೀತಿಯಿಂದ

ಜನ ಅತಂತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಆದರ್ಶದ ವಾದವೆಲ್ಲ

ಗಾಳಿ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ.

ನಿನ್ನ ತೂಕ ನಿನ್ನ ತಾಳ್ಮೆ

ನಿನ್ನೆಚ್ಚರ ಯಾರಿಗೆ ?

ಗುತಿಕೆಯಿಂದ ಎಳೆಯುತ್ತಿಹರು

ಹೊಸ ಹೊಸ ಹೊಸ ದಾರಿಗೆ.

ಸತ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲೊ ಬಿಟ್ಟು
ಆಗ್ರಹವನೆ ಹಿಡಿದಿದೆ.
ಎಡವಿವಲ್ಲ ಮತ್ತೆಡಹುತ
ಪುಗತಿ ಎತ್ತೊ ನಡೆದಿದೆ.

ಸತ್ಯ-ಕರ್ಮ-ಚಂದ್ರ-ಗಂಧ
ತಂದೆ ನೀನು ಜಗದಲಿ.
ಪ್ರೇಮದ ನವಪುತ್ರಳೆಯನೆ
ನೀ ತಾಯಿ ಯುಗದಲಿ.

ಭಾರತೀಯ ಕಂದ ನೀನು
ಪಾರತಂತ್ರ್ಯದುರಿಯಲಿ.
ಉದಯವಾದೆ ಸದ್ವಿಲ್ಲದೆ
ಆ ಸುಧಾಮ ಪುರಿಯಲಿ.

ರಾಣಿ ರಾಜ್ಯ ಮನೋ ರಾಜ್ಯ
ಮುಖಾಂತರವಾಗರೆ.
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಘೋಷದಲ್ಲಿ
ದಿಗ್‌ಬಂಧನ ಸಾಗಿರೆ.

ಖಂಡ ಖಂಡಗಳಲಿ ಬಲಿಯೆ
ಪುಂಡತನವ ನಡೆಸಿದೆ.
ಖಂಡಿತದಲಿ ಕಂಡ ಸತ್ಯ
ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚ ಬಿಡಿಸಿದೆ.

ಅಬಲರನ್ನೆ ಪ್ರಬಲರೆದುರ—
—ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಸಿಲಿಸಿದೆ.
ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯ ನುಡಿದು
ಮತ್ತರ ಮನ ಒಲಿಸಿದೆ.

ಭ್ರಾಂತರಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಂತರಲ್ಲಿ
ಕ್ರಾಂತಿ ತಂದೆ ಮೋಹನಾ.
ಸೇವೆಗೊಂದು ಕಾಂತಿ ತಂದೆ
ಅದಕೆ ಅದೆ ವಾಹನಾ.

ನಡೆಯ ನುಡಿಯ ಮಾಟದಿಂದ
ಚರಿತೆಗೆ ಅಚ್ಚರಿಸಿದೆ.
ತರಣರಿಗೋ ಮರಣವಿಲ್ಲ
ಜನರನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ಜಯಂತಿ ವೈಜಯಂತಿ
ನವಮಾನವನುಡಯಕೆ
ಅಹ್ವಾನವು ದಾನವಿಸಿದೆ
ಮಾನವ ಸದುಹೃದಯಕೆ.

ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಶರಣು

(ಹುತಾತ್ಮ ಗೀತ)

[ಡಾಕ್ಟರ ಜೋಸ ರಿಝೋಲರು (1861 to 1896) ಫಿಲಿಪಾಯಿನ್ ದ್ವೀಪದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ 'ಹುತಾತ್ಮ'ರಾದರು. ಇವರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಮುನ್ನಾದಿನ, ದಿಸೆಂಬರ್ ೨೯, ೧೯೯೬, "My Last Fare-well" ಈ ಕವನ ಅವರು ಬರೆದರು. ಅವರ ಶತಸಾವತ್ಸರಿಕ ಉತ್ಸವ ೧೯೬೬ರಲ್ಲಿ ಆಗುವ ದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದವರು 'ನಿಕ್‌ಟೊಕ್ವಿನ್' ಅವರು. ಮೂಲ ಕವನ ಸ್ಪ್ಯಾನಿಶ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಭಾವಾನುವಾದ ನನ್ನು ಲಾವಣಿ ಛಂದದ ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ.]

—ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ

ನಾಳೆ | ಬೆಳಗ್ಗೆ ಐತಿ ಮಹ ಮರಣಾ
ಶರ | ಣಂತಾವ ನಮ್ಮ ಪಂಚ ಹರಣಾ
ಹಸ | ನುಳದಾವ ನಮಂತಃಕರಣಾ
ದೇವ | ದೇವನು ಮಾದ್ಯಾನೊ ಕರುಣಾ
ನಾಳೆ | ಹೊತ್ತ ಮೂಡ ಬಂವೈತಿ ಮರಣಾ || ಸಲ್ಲ ||

ಶರಣು ಶರಣೆಂಬೆ ನೆಚ್ಚಿನಾ ನಾಡು
ನೀ | ಸೂರ್ಯನ ಮೆಚ್ಚಿನಾರಿ ನೋಡು
ಮೂಡಲ | ಕಡಲಾಗ ಮುತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದಾಂಗ
ಇಂದ್ರನ | ಬನಾನ ಕಡಕೊಂಡು ಬಿತ್ತೊ ಹಿಂಗು.
ಇಂಥಾ | ನಾಡಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಹಾ
ಬೇಡಿದಾಗ ನೀಡಲಿಕ್ಕೆ.

ನಿಂತೇವು | ಒಂಟಿಕಾಲ ಮ್ಯಾಗ್‌ಗ್‌ಗ್‌ಗ್‌.

ಉಳಿದಿ | ಲ್ಲೇನೇನು ಇನ್ನಿದರಾಸೀ.

ಏನೊ | ಆಗೈತಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಾಸಿ

ಅದ್ರೊ | ಕೊಟ್ಟೇವು ನೈ ಹಡದಿ ಹಾಸಿ.

ನಮ್ಮ ಹೊಸಾ ಹರೇದಾಗ

ಎಳೇತನಾ ಖರೇದಾಗ

ಮಿಂಚತಿತ್ತು ಬರೇದಾಗ

ಉಕ್ಕುಳ್ಳೆ ಉತ್ಸಾಹ ಕಿರಣಾ.

ಅನಾಗ | ಬರಬೇಕು ಇತ್ತೂ ಈ ಮರಣಾ

ಅಗ | ಕೊಡಬೇಕು ಇತ್ತೂ ತಾಯೀ ಚರಣಾ.

ಈಗಾದರೂ ಏಸಾತು

ಸಲ್ಲಿಸತೇವು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು

ನಿಮ್ಮ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಅತ ಸಾವು.

ಶರ | ಣಂಜೇವು ಅಂತೂ ನಿಮಗೂ ನಾವೂ

ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ.....

ವ್ಯಾಹಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಹಾ ಹೂಡಿ

ಯುದ್ಧದ ಸನ್ನಿ ಮೂಡಿ

ಸಂಶಯ ಗಿಂಶಯ ಕಳೆದೂಡ.

ವೀರ ಬಿಟ್ಟು ಗರಿ ಬಾಣಾ

ತೂರತೂರ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಾ

ದುಮ್ಮಾನ ದುಃಖಾನ ತೊಳದೂಡ.

ತಾವರಿಯ ತಂಪಿನ್ಯಾಗ

ಕಣಗೀಲಿ ಕಂಪಿನ್ಯಾಗ

ಮದಗುಣಿಕೆಯ ಜಂಪಿನ್ಯಾಗ.

ಎಲ್ಲಿ ಬಂದು ಏನು ನಮಗ ಮರಣಾ
ಶೂಲಾನ ನೆಟ್ಟಿರಲಿ
ಹಾಳ ಬಯ ಮೆಟ್ಟಿರಲಿ
ಯಮನವರನೆಟ್ಟಿರಲಿ.
ಅಗ್ಗಿ ಹೊಕ್ಕು ಏರಿಸೇವು ದವನಾ

ಮನಿಗಾಗಿ, ನಾಡಿಗಾಗಿ
ಹ್ಯಾಂಗ ಸತ್ತರೇನು ಸಾವು.
ಎಲ್ಲಾನು ನಮಗ ಸರಿಸವನಾ
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತು ಮೂಡ.....

ಪಂಚ ಪಂಚ ಉಷಾಕಾಲ
ಇಂಧಾ ಮೂರ್ತಾ ಬರಾಕೆಲ್ಲ
ಬಂತಣ್ಣಾ ಎಂಥಾದೀ ಹಗಲಾ
ಮಿಲ್ಲಾ ಆಗ್ಯಾವ ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲಾಃ.

ಸೂರ್ಯನ ಜ್ಯೋತಿ ರುಗ್ ಅಂತಃ
ಬೆಳಗೊ ಸಂಪ ಹೊತ್ತಿನಾಳಗ
ಬಂಧ್ಯತಿ ಪರಲೋಕ ಸಯಣಾ.

ಕಾಳರಾತ್ರಿ ಕಪ್ಪಗಾಗಿ
ಸಪ್ಪಗಾಗಿ ತೆಪ್ಪಗಾಗಿ
ಹಿಂದ ಬಿದ್ದು ಮುಂದ ಬಂತೊ ಹವನಾಃ.

ಸುಣ್ಣಾ ಬಣ್ಣಾ ಮಾಡಬೇಕು
ತೋರಣಾ ಕಟ್ಟಿ ನೋಡಬೇಕು
ಮಾನಮ್ಮ ದಸರೇಧಾಂಗ ಮನೀಃ.

ಮುಂಜಾವಿನ ಕೆಂಜ ಬೆಳಕಿಗೆ
ಕೆಂಪು ಕಡಿಮೀ ಬಿದ್ದಿದ್ದು
ಥಳೀ ಹಾಕ್ರಿ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದ ಹನೀಸು.
ಜಳಕಾ ಮಾಡಿ
ಓಕುಳಿಯಾಡ್ತಿ.
ಅಸಿಮಿಸಿ ನೋಡಬ್ಯಾಡ್ತಿ
ಬಂದೈತಿ ನಮ್ಮ ಬಾಳಿಗೊನೀಸು.
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ... ..

ಮಕವೂಸಿ ಒಡೆದಿರಲಿಲ್ಲಾ
ಆಗನ ನಮಗೆಲ್ಲಾ
ಬಿದ್ದಿತ್ತವ್ವಾ ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಕನಸು.

ಹರೇದಾಗ ಕೇಳೋದೇನೂ
ರಕ್ತದಾಗ ಹೊಕ್ಕಿ ನೀನು
ನೀನು ಅಗಿಬಿಟ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಮನಸು.

ರಕ್ತದ ಕಂಬಿಯಂಥಾ
ಜಗದಂಬಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿ
ಮೂಡಲ ಕಡಲ ಒಡಲ ಸೀಳಿಸು.

ಕಣ್ಣಾಗ ಸುಖ ಉಕ್ಕಿ
ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿ ನೀನು ನಕ್ಕಿ
ಹೊಕ್ಕಿತವ್ವಾನಿ ಸಮೈಯಾಗ ಗಾಳೀ

ದುಃಖಿಲ್ಲಾ ಸುಕ್ಕಿಲ್ಲಾ
ಕುಂದಿಲ್ಲಾ ಬಂದೆವ್ವಾ
ಗೌರವದಲಿ ಗೌರೀ ರೂಪಾ ತಾಳಿಸು.
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ.....

ಎನು ಮಂತ್ರಾ ಹಾಕಿದೆವ್ವಾ
ನಮ್ಮ ಜೀವಕ್ಕೆ ನೀನು
ನಮ್ಮ ಜೀವಾ ಪ್ರಾಣ ನೀನೇ ಆದೀಯೆ.

ಅಲಕ್ಷಂತ ಹಾರಿಕೊಂಡು
ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡ ಕೊಂಡದಾಗ
ಹಿಡಿದೇವವ್ವಾ ನಿನ್ನ ಸ್ವರ್ಗದ ಹಾದೀಯೆ.

ನಮ್ಮ ಸಾವಿನಾಗ ನಿನಗೇ
ಬದುಕಾದ್ರೆ ಸಾಕು ನಮಗೇ
ಬಿದ್ದಿರ್ದೇವಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಗಗನಾಳಯೆ.

ನಾವು ಬಿದ್ದರೇನಾತು
ನೀನು ಎದ್ದಿ ಅದೇ ಸಾಕು
ನೋಡುತ್ತಿರಲಿ ನಿನ್ನ ನೀಲಿ ನಯನಾ.

ತಾಯೀ ನಿನ್ನ ತೋಡಿ ಮ್ಯಾಲೆ
ಜೋಗುಳಿಸಿದ ಹುಡುಗಿ ಮ್ಯಾಲೆ
ಹಾಕಿರ್ದೇವಿ ಶಾಶ್ವತ ಶಯನಾಳಯೆ.
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತು ಮೂಡ... ..

ನಮ್ಮ ಗೋರಿ ದಿನ್ನಿ ಮ್ಯಾಲೆ
ಎಂದಾರೆ ಒಂದ ದಿನಾ
ಎದ್ದು ಮೂಡಿತೊಂದು ಸಾದಾ ಹೂವುಳಯೆ.

ಕಸಾ ಕಡ್ಡಿ ತಲೀ ಮ್ಯಾಲೆ
ತೂಗಾಡಿದರೂ ಸಾಕು
ತಿಳಿದೇವಿ ಪೂಜಿ ಅಂತ ನಾವುಳಯೆ.

ಮುದ್ದಿಟ್ಟ ಅದನನ ನೀವು
ಮರತನ ಹೋದೀತು ಸಾವು
ಬಂದಿತಣ್ಣ ನಮಗ ಜೀವಾ ಮರಳಿ.

ತಣ್ಣಗಾದ ಕಲ್ಲಿನೊಳಗೂ
ಹುಟ್ಟಿತು ಸಣ್ಣ ಕಂಪಾ
ಮಾರೀ ಸವರೀಧಾಂಗ ನಮಗ ಹೊರಳಿ.

ನಿಮ್ಮ ಉಸುರೀನುಸುರೀನೊಳಗೂ
ಹೆಸರುಗೊಂಡು ಕರೆಧಾಂಗ
ನಿಮ್ಮ ಕರುಳೂ ಬಂದೀತು ಅರಳಿ.
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ.....

ಶಾಂತವಾಗಿ ಕಾಂತೀಯಿಂದ
ರಾತ್ರೀ ಚಂದ್ರಾಮರಾಯ
ಸಹಾರೇ ಮಾಡುತಿರಲಿ ನಮ್ಮ ಮ್ಯಾಲಿ.

ಬೆಳಕಿನ ಕೆಚ್ಚಲಾಗಿ
ನಿಚ್ಚ ಮೂಡಲಾಗಿ ನಮಗ
ನಸುಕಿನ್ಯಾಕೆ ಕುಡಿಸತಿರಲಿ ಹಾಲಿ.

ಮರಾಮರಾ ಮರಗತಿರಲಿ
ಮರಾ ಗಿಡಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು
ಭರಾ ಭರಾ ಹರಿಯೋ ಗಾಳಿ ಕೂಡಾ.

ಹಾರೋ ಹಕ್ಕಿ ಎರಗಿ ಸೋತು
ನಮ್ಮ ಶಿಲಬೀ ಮ್ಯಾಲ ಕೂತು
ಹೇಳತಿದ್ರೆ ಹೇಳಲೊಂದು ಹಾಡಾ.

ಶಾಂತೀ ಸೋಬಾನೇ ಹೇಳಿ
ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡತಿದ್ರ
ಬ್ಯಾಡೋ ಗೆಣೆಯಾ ಅದನ್ನ ತಡವಬ್ಯಾಡಾಸ್.
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡಿ.....

ರವಿ ಸಾರ್ಸಿಯಾಗಿ ನರೀ—
—ಮದಿವಿ ಆಗೋ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗ
ಮಳೆ ಉದರಲಿ ಅಶೈಕಾಳ ಗತೀಸ್.

ಉಗೀ ಆಗಿ ಮಂಜ ಆಗಿ
ಮತ್ತ ಮ್ಯಾಲ ಏರಿ ಹೋಗಿ
ಸ್ವರ್ಗದಾಗ ಹೇಳಲಿ ನಮ್ಮ ಕಥೀಸ್.

ಅರ್ಧಾ ಆಟದಾಗ ಹೀಂಗ
ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಹ್ಯಾಂಗ
ಅತ್ತರಳಲಿ ಗೆಳೆಯಾ ಯಾವನಾರೆಸ್.

ಸಂಜಿ ತಂಸು ಹೊತ್ತಿನ್ಯಾಗ
ನಮ್ಮನ್ನ ನೆನಿಸಿಕೊಂಡು
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಬ್ಯಾರೇಸ್.

ನಮ್ಮ ನಾಡು ನಮ್ಮ ಜನಾ
ನಮಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ
ದೇವರೊಳಗ ಆಗೋ ಹಾಂಗ ಸೇರೇಸ್.
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ.....

ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೋ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೋ
ಸತ್ತಾವ್ರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋ
ಗತಿ ಇಲ್ಲ ಸತ್ತಾರೆಷ್ಟೋ ಜನಾಸ್.

ತಡೀಲಾರ್ದೆ ತಡಕೊಂಡು
ಬಾಯಿ ಬಿಗಿ ಹಿಡಕೊಂಡು
ಸತ್ತವರಂತೆ ನೀಗತಾರ ಪ್ರಾಣಾಂಕ.

ಹಡದ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಹೊತ್ತಿ
ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಡಕೋತಾರ
ಕಳಕೊಂಡು ಹೊಟ್ಟೆ ಸಂತಾನಾಂಕ.

ರಂಡಿಮುಂಡಿ ಪರಾಧೀನಾ
ಪರವೇಶಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೀನಾ
ತುರಂಗದ ನರಕದಾಗ ದೀನಾಂಕ.

ನಾನಾ ರೀತಿ ನಾನಾ ಜನಾ
ಸಾಯ್ತಾರ ದಿನಾ ದಿನಾ
ಸಿಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿಗಾದರೂ ಮಾಡ್ತಿ ಧ್ಯಾನಾಂಕ.
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ.....

ಅಮಾಸಿ ಇರುಳು ಹೊತ್ತು
ಮನದಾಗ ಯಾರಿಗೊತ್ತು
ಸತ್ತವರ್ದೆ ಸತ್ತವರ ಮ್ಯಾಲೆ ಗಸ್ತೀಂಕ.

ಸ್ಮಶಾನಾ ಶಿವನ ಸ್ಥಾನಾ
ಗಹನಾ ಗಹನಾ ಅಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಾ
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಭೂತ ಪ್ರೇತ ವಸ್ತೀಂಕ

ಏನಾರೇ ಧನೀ ಕೇಳಿ
ಏನಾರೇ ತಿಳಿಬ್ಯಾಡಿ
ದೇಶಭಕ್ತರ ದೆಲ್ಲಾತೊ ಹನನಾಂಕ.

ಅಲ್ಲಿ ! ಇರಬಹುದು ದೆವ್ವಗಳಿ
 ಬರಬಹುದು ಭದ್ರಕಾಳಿ
 ಮಳೆಗಾಳಿ, ಭಳೆಗಾಳಿ, ಝಣಾಣಾ
 ದೇಶಭಕ್ತಿ ಗಾನಾ ಏಕತಾನದಾಗ.
 ಗಗನದಾಗ

ನಡೆದಿರತೈತಿ ತೋಂ ತೋಂ ತನನಾಂ
 ನೆನಸ್ತಿರತೈತಿ | ಜೀವಾ ರಕ್ತಿ ಶಿವನಾಂ
 ಕಟ್ಟಿರತೈತಿ | ನಮ್ಮ ಭಾವಾ ಕವನಾಂ.
 ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ.....

ಹೇಳಿಸ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಾಗಿ
 ಹೋದೀತು ಒಂದ ದಿನಾ
 ನಮ್ಮ ಹುಗಿದ ಮಣ್ಣು ಗುಡ್ಡಿ ಸ್ಥಳಾಂ.

ಶಿಲುಬೀಯ ಕಲ್ಲ ಕುರುಹು
 ಅಲ್ಲೋಲಿ, ಇಲ್ಲೋಲಿ, ಎಲ್ಲೋಲಿ ಬಿದ್ದು
 ಸಪಾಟು ಆದೀತೀ ನೆಲಾ.

ಗುಡ್ಡೀಲ ಹಡ್ಡಿ ತೆಗೆದು
 ಸಲಕೀಲೆ ಸರಿ ಮಾಡಿ
 ನೇಗಿಲ ಹೊಡೆದು ನೋಡಿ ಬಿಡ್ತಿ ರಣಾಂ.

ಮಣ್ಣು ಆಗಿ ಮಣ್ಣು ಆಗಿ
 ಬೂದಿ ಆಗಿ ಭಸ್ಮ ಆಗಿ
 ಹೋಗೊದ್ದೈತಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದಿನಾಂ.

ನಮ್ಮ ಮಣ್ಣು ಕಸಾ ಕೂಡ
 ಹಸಾ ಆಗಿ ಹುಲ್ಲ ಬೆಳೆದು
 ಸಸಿ ಹಸಿ ಕಾಣಲಿ ತಾಯಿ ಕ್ಷಣಾಂ.
 ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ.....

ಯಾರು ನಮ್ಮ ಅರತರೇನು
ಯಾರು ನಮ್ಮ ಮರತರೇನು
ನಾವು ಮರ್ಯಾಕೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೇಶಾಂಸ.

ಇದೇ ಈ ಗಾಳಿವೊಳಗ
ಮುಗಿಲ ತುಂಬ ಧೂಳಿವೊಳಗ
ದಾರೀ ಉದ್ದಾ ತೊಟ್ಟು ಬ್ಯಾರೆ ನೇಷಾಂಸ.

ಕಿನ್ನರರ್ದಾಂಗ ಕಿನ್ನರಿ ಮಿಡಿದು
ಗಂಧರ್ವರ ಗತ್ತು ಹಿಡಿದು
ಕಿವಿ ತುಂಬತ್ತಿರ್ದೇವಿ ನಿಮ್ಮ ಜೋಡಿಸ.

ಗಂಧಾ ತೂರಿ ಬೆಳಕ ತೂರಿ
ಬಣ್ಣಾ ತೂರಿ ಹರಾಹೂರಿ
ಗುಜ್ಜಾರಿ ಲಾವಣಿ ಕಟ್ಟಿ ತೋಡಿಸ.

ನಂಬಿಗೀಯ ಪಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ
ಜೀವದ ನುಡಿ ಜೋಡಿ
ಹಾಡತ್ತಿರ್ದೇವಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಕೂಡಿಸ.
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತು ಮೂಡಿ.....

ದೇವೀ ಅಂತ ನಾವು ನಿಮಗ
ಎಂದನ ಅಂದೇವಿ
ಅದ ಸ ನಮ್ಮ ಕೊರಳಿಗಾತು ಹಗ್ಗಾಂಸ.

ಫಿಲಿಪೀನಾ ! ನಾಡದೇವಿ !
ನಮ್ಮ ಕೊನಿ ಶರಣು ಕೇಳ
ಅದ ಸ ನಮ್ಮ ಜೀವಾಳದ ಹಿಗ್ಗಾಂಸ.

ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮನೀಮಾರು
ಮುಡುಪು ನಮ್ಮ ಚೂರುಚೂರು
ಋಣಾನುಬಂಧ ಬ್ಯಾರೆ ಬಂಧಾ ಭಾವಾಃ.

ನಂಬಿಗೆ ಸಾವಿಲ್ಲದಲ್ಲ
ಗುಲಾಮರಿಗೆ ಬಾಳ್ವೆಲ್ಲದಲ್ಲ
ಕಾಟಕಾಯಿ ಕಟಕರಿಲ್ಲದ ತಾವಾಃ.

ದೇವರಿದ್ದ ರಾಜ್ಯೇದಾಗ
ದೇವರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೇದಾಗ
ಇತತೇವಿ ನಾಳೆ ನಾವು ಜೀವಾಃ.
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತು ಮೂಞ

ತಂದಿಗಳೆರಾ ಶರಣು ಅಂದ್ವಿ
ತಾಯಿಗಳೆರಾ ಶರಣು ಬಂದ್ವಿ
ಶರಣಣ್ಣಾ ಶರಣೊ ತಮ್ಮಾ ನಾವೂಃ
ನಮ್ಮ ಜೀವದ ತೋತೋಳಿ ನೀವೂಃ.

ಮನೀ ಕಣ್ಣ ಮರೀಗಾದ್ರು
ಮಂದಿನ್ನು ಮರ್ರೇವ್ವಾಂಗ
ಹಳೇ ಪಳೇ ಗೆಣೇರಿಗೆ ಶರಣು
ದಣಿವಾರ್ಚಿ ಹೊತ್ತು ಬಂತು ಶರಣು.

ಯಾರಣ್ಣ ಹೊಸಬ ನೀನು ?
ನಿನಗೂನೂ ಶರಣು ನಾನು.
ಪ್ರಾಣಿ ಜಾತಕೃತ ನಮ್ಮ ಕೊನೀ ಶರಣುಃ.

ನಮ್ಮ ಮುದ್ದೀನ ಮಣಿ ಬಂತು ಬಂತು
ನಮ್ಮ ಹಿಗ್ಗೀನ ಕುಣಿ ಬಂತು ಬಂತು.

ಸಾಕು, ದಣಿಸೀದ ಹಗಲಿನ ಸುದ್ದಿ
ಆಹಾ | ಸಾವಂದ್ರ ಘನಾ ಘನಾ ನಿದ್ದಿ
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ ಐತಿ
ಮಹಾ ಮರಣಾ ||

ನಾಳೆ | ಬೆಳಗ್ಗೆ ಐತಿ ಮಹಾ ಮರಣಾ
ಶರ | ಣಂತಾವ ನಮ್ಮ ಪಂಚ ಹರಣಾ
ದೇವ | ದೇವನು ಮಾಡ್ಯಾನೊ ಕರುಣಾ
ನಾಳೆ ಹೊತ್ತ ಮೂಡ ಬಂದೈತಿ ಮರಣಾ.....

ಮೊದಲ ಚರಣಗಳು (ಅಕಾರಾದಿಯಾಗಿ)

ಪುಟಗಳು

೧.	ಅಲ್ಲಿಂಕು ಇಲ್ಲಿಂಕು	೧೩
೨.	ಆಚೆಗಿತ್ತು ಏನೋ!	೩೬
೩.	ಇದು ಅಖಂಡ ಇರು ಅಖಂಡ	೧೯
೪.	ಇದು ಕಲಿತಿಯಲ್ಲ	೪೩
೫.	ಇರುವು ಅರಿವಿನಾಹರವೆ ನಮ್ಮ	೪೨
೬.	ಇರುವಿಗರಿವೇ ಮರೆವು ಮರೆವಿಗೆ	೧೧
೭.	ಇರುವು ಅರಿವಿನೊಳು	೫೩
೮.	ಇದು ಸುಖಸ್ವರ್ಗ ಮೈಗೊಂಡು	೫೭
೯.	ಊರೂರಿಗೆ ಚಂಪಾಣಿ	೩೨
೧೦.	ಎಲ್ಲೊ ನ್ಯಾಯ ಕಟ್ಟಳೆ	೪೭
೧೧.	ಏನುಂಟೋ ಅದನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ಸಲ್ಲ	೨೨
೧೨.	ಒಗಟಾ ಎಂದರು	೫೮
೧೩.	ಓ ಮೇಘರಾಜ ಘನವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾ	೪೧
೧೪.	ಓ ಟರಕ ಹರಕ	೨೬
೧೫.	ಕಂಬಳಿ ಹುಳವೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು	೪೪
೧೬.	ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಮುರಾರಿ	೧
೧೭.	ಭಂದವನರಿತು ತಂತ್ರವ ಬಳಸುವದೇ	೩೪
೧೮.	ಜಯದೇವಾ ಜಯದೇವಾ ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿಯಾ	೪೫
೧೯.	ಜಯದೇವಿ ಜಯದೇವಿ ಜಯಶಾರದೇ	೫೨
೨೦.	ಜಾಣ ತನ್ನ ಜಾಣದಿಂದ	೧೫
೨೧.	ದೊಂಗಲುನ್ನಾರೂರೇ....	೩೦

೨೨.	ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲ ನೀನು	೨೮
೨೩.	ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಐತಿ ಮಹಾಮರಣಾ	೬೩
೨೪.	ನೀವೇ ಹೇಳಿರಿ ಇದು ಯಾವ ಸೀನು?	೩೭
೨೫.	ನೆಲವು ಕಾದು ಅಂಗಾಲು ಕಾದು	೨೩
೨೬.	ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಅಂಗಳ ತುಂಬಾ	೩೯
೨೭.	ಭಸ್ಮವಾದರು ದೃಶ್ಯ	೨೧
೨೮.	ಭೂಮಿಯೊಡನೆ ಕಾಲಕೂಡ	೬೦
೨೯.	ಮರನಲ್ಲ ನಾನು ಅಮರ	೧೪
೩೦.	ಮಾಟ ಮಾಟ ಇದು ಯಾವ ಆಟ	೪೮
೩೧.	ಯಾವ ದಿಗಂತದಿ ಏನು ಮಾಡಿತೊ	೫೬
೩೨.	ಲವಲವಿಕೆಯಲಿ ಮಿಂಚಿ	೨೦
೩೩.	ವೆಂಕಾ-ಮೊದಲೇ ಡೊಂಕಾ	೫೪
೩೪.	ಶ್ರೀ ವಿಠಲ ಜಯ ವಿಠಲ	೪೬
೩೫.	ಶ್ರೀ ಶಂಕರನಾಣೆ	೨೯
೩೬.	ಸಾಕ್ಷಿಕ ಭೂಮಿಕೆಯೊಳಿಹ ನಿಲಿಂಪ	೨೪
೩೭.	ಹೀಗೆಂದರೇನರ್ಥ ಶಬ್ದವ್ಯರ್ಥ	೧೭
೩೮.	ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ವಿಳ್ಯವೆತ್ತಿದನು	೫೦

ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಇದ್ದದ್ದು	ಇರಬೇಕಾದದ್ದು
೧	೧೫	ಅಳಿದರು	ಅಳಿವರು
೩	೫	ಕಾದೆನೆ	ಕಾದೆನೇ
೪	೨೨	ಅಭಯ	ಅಭಯವ
೫	೧೯	ಕುಳಾವರ್ಣ	ಕುಳಾರ್ಣವ
೭	೫	ಆಬಾಲ್ಯ	ಆಬಾಲ
೭	೮	ಅತ್ರ	ಪುತ್ರ
೭	೮	ಕ್ಷಾತ್ರೋಚಿತಾಂ	ಪೌತ್ರೋಚಿತಾಂ
೭	೧೧	ವರ್ಮಣೆ	ವರ್ಮಣೇ
೨೨	೧೩	ಪ್ರಲಯತನೆ	ಪ್ರಲಯವನೆ
೨೭	೧೧	ಗಾಯಕ್ಕ ಪಾಯಕ್ಕೆ	ಗಾಯಕ್ಕಪಾಯಕ್ಕೆ
೨೮	೧	ಪ್ರಕೃಯಲ್ಲ	ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲ
೩೪	೩	ಬಾಳಿದ	ಬಾಳಿನ
೩೪	೧೯	ಕಾವಿನಲೆ	ಕಾವಿನಲೇ
೩೫	೧೩	ರಹಿತಾ ಪ್ರೀತಿ	ರಹಿತ ಪ್ರೀತಿ
೩೯	೮	ರೆಕ್ಕಿ	ರೆಕ್ಕೆ
೪೪	೭	ಮರೆತೀತೇನು	ಮರೆತೀತೇನು
೪೫	೧೧	ಬೆರಿಯೇ	ಬೆರೆಯೇ
೪೫	೧೨	ನಡೆಸಿರುವಿಯೊ	ನಡೆಸಿರುವಿಯೊ
೪೭	೧೭	ಸ್ಥಿತಿ	ಸ್ಥಿತಿಯು
೬೭	೧೯	ಮೂಡಿತೊಂದು	ಮೂಡೀತೊಂದು
೬೮	೧೩	ಪಹಾರೇ	ಪಹರೇ
೬೬	೨೦	ಹೊಕ್ಕಿತವ್ವಾನಿ ನಮ್ಮೆಯಾಗ	ಹೊಕ್ಕಿತವ್ವಾನಿನ ಮ್ಮೆಯಾಗ
೭೫	೫	ಕಲಿತಿಯಲ್ಲ	ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲ
೭೫	೧೦	ಚಂಪಾಣಿ	ಚ್ಯಾ-ಪಾಣಿ
೭೫	೨೧	ಜಾಣದಿಂದ	ಚಾಣದಿಂದ

